

SOŠ poľnohospodárstva a služieb na vidieku

AVIS 1/2

**„Na konci vždy všetko dobre dopadne. Ak to
dobré nedopadlo, tak tomu ešte nie je koniec.“**

OBSAH

• Obsah	3
• Príhovor šéfredaktora	4
• Príhovor zástupkyne školy	5
• Naši bývalí žiaci	6-12
• Naši noví učitelia	13-16
• Záujmy našich žiakov	17-19
• Naša stužková - plán vs realita IV.L	20
• Slávnostné príhovory - poďakovania	21-24
• Naše literárne okienko	25-28
• Hudba	29-30
• Knihomol'	31-34
• Zdravie	35-38
• Naše mamičky na MD	39-40
• Spoznávame naše regióny	41
• Naša prax	42
• Naše štvornožce	43-46
• Retro v novom šate	47-48
• Svetlonos	49-50
• Ukuchti a zabav sa	51-52
• Vianočný kaktus	53-54
• Adventný veniec	55-56
• Christmas in uncertain times	57-58
• Vianoce	59-60
• Myslíme na seniorov	61
• Príhovor vedenia školy k sviatkom	62
• Zrelaxuj	63

Milí Avisáci!

Aj vy ste začali vnímať to ticho? Na zem dopadá už len posledné lístie a príroda dáva priestor príchodu zime. Je to čas pokoja a oddychu nielen pre lačného medveďa či nežnú margarétu, ale aj pre nás samých!

Spoločnými silami pracujeme na tom, aby sme túto dištančnú výučbu zvládli. Ale čo tak si dať šálku horúceho čaju a ísť nachvíľu načerpať vitamín D? Sledovať inverziu z nejakého vrcholu alebo si spraviť oddychový večer pri dobrej knihe? Presne toto sa mi spája s jesenným, ale aj zimným časom. A to najkrajšie? Naše tradičné Vianoce. Už onedlho budú v oknách žiariť svetielka, po uliciach budú znieť vianočné koledy a vo vzduchu bude cítiť punč. Vôňa čerstvo upečených medovníkov nás priam zavedie pod vianočný stromček. Nezabudnite si pri tejto predstave zavolať svojich najbližších a venovať im hrejivé objatie. Ako snehuliak Olaf z rozprávky Ľadové kráľovstvo 😊

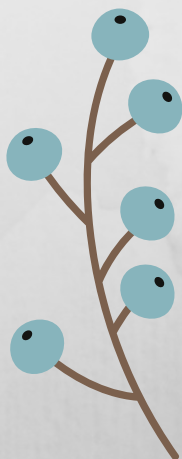
Spolu s časopisom AVIS Vám prajeme príjemné čítanie jeho obsahu, ale aj veľa chuti do učenia, pretože tá musí byť medzi žiakmi a učiteľmi vzájomná.

Krásny zimný čas praje časopis AVIS!

„Ak nebudeme horieť láskou, ľudia okolo nás zomrú od zimy.“

Francois Mauriac

Soňa Führichová, IV.AZ

Milí žiaci,

je veľmi ťažká doba, sme obklopení novými situáciami, ktoré sa týkajú života, zdravia, hodnôt v spoločnosti. My starší, ani Vy mladí, sme nič podobné nezažili.

Je dôležité v týchto časoch nestratiť svoju identitu a tvár, vedieť sa zaradiť. Nájsť v sebe silu a ľudskosť. Ak pominie zlo, ktoré je teraz zhromaždené v slove „koronavírus“ (pevne verím, že sa to skončí a naučíme sa proti nemu bojovať tak, že budeme ťahať za dlhší koniec), vrátite sa tam, kam patríte → do školských lavíc. Myslím si, že i to je novinka: **Žiaci sa tešia do školy!** No ešte tam nie ste a Vaša výučba prebieha v striedavých formách vyučovania. Žiaľ, musíte vynaložiť omnoho viac úsilia ako v škole. Prinútiť sa študovať doma, vedieť spracovávať rôzne materiály a informácie. Nehľadať ľahšie cesty pomocou podvodu, ale spoliehať sa na seba a svoje svedomie. **Učiteľ** je teraz úžasné médium, využite to, môžete z neho čerpať ako zo studne. No, predsa len chýba tam osobný kontakt medzi ním a Vami.

Našla som krásnu starú legendu z roku 1896, ktorej autorom je francúzsky maliar a sochár 19. storočia Jean-Léon Gérôme (* 11. máj 1824, Vesoul, Francúzsko - † 10. január 1904, Paríž). Myslím si, že Vás poučí. Znie:

Legenda hovorí o tom, že sa jedného dňa stretla lož s pravdou.

„*Dobrý deň.*“ Povedala lož.

„*Dobrý deň.*“ Odpovedala pravda.

„*Nádherný deň.*“ Povedala lož.

Pravda sa rozhliadla, aby sa presvedčila, či je to tak. Bolo.

„*Nádherný deň.*“ Povedala teda pravda.

„*Ešte krajšie je to jazero.*“ Povedala lož.

Pravda sa znovu rozhliadla, či je to tak a súhlasila.

Lož bežala k vode a povedala:

„*Tá voda je ešte úžasnejšia. Plávajme.*“

Pravda sa dotkla vody svojimi prstami a voda bola naozaj skvelá. Dôverovala lži.

Obidve sa vyzliekli a kľudne plávali.

Po chvíli vyšla lož z vody, obliekla si šaty pravdy a odišla.

Pravda nebola schopná obliecť si šaty lži, začala kráčať bez oblečenia a všetci sa jej desili, keď ju uvideli.

A tak sa stalo, že dnes ľudia radšej prijmú lož oblečenú za pravdu, ako holú pravdu.

Mgr. Elena Raždíková
zástupkyňa riaditeľa školy

Naši bývalí žiaci

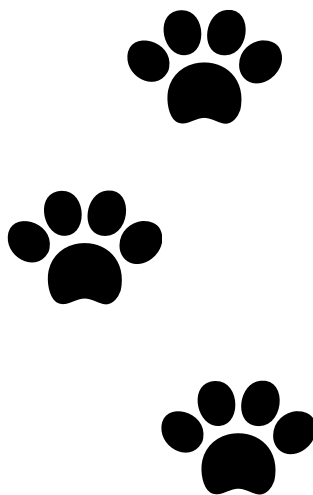
Vyspovedali sme absolventov **našej školy**. Študentov maturitných odborov, ktorí **ako prví „absolvovali“ netradičnú „skúšku dospelosti“ → maturitu (nematuritu)**. Avšak, aj napriek tomu úspešne pokračujú v štúdiu na vysokej škole. Opýtali sme sa ich rôzne otázky, ktoré sa týkali spomienok na našu školu či „nematurity“. V neposlednom rade nás zaujímali aj ich plány do budúcnosti a pod.

Volám sa Jana a som absolventkou našej školy. Môj odbor, Veterinárne zdravotníctvo a hygiena, som mala veľmi rada, hoci som sa rozhodla ísť v živote inou cestou. Momentálne študujem odbor Urgentná zdravotná starostlivosť na

Slovenskej zdravotníckej univerzity v Banskej Bystrici. Som spokojná s výberom vysokej školy. Musím povedať, že aj napriek inému odboru, ktorý som si vybrala, mi stredná škola dala veľmi dobré základy. Troška ľutujem netradičný spôsob ukončenia nášho štúdia, keďže by som si rada vyskúšala, aké to je sedieť za maturitným stolom. Myslím, že život má pre mňa ešte pripravené rôzne skúšky, ktoré budú takou malou maturitou. Na strednú školu budem spomínať vždy len v dobrom. Odniesla som si odtiaľto kopy zážitkov a skúseností, ktoré určite v budúcnosti využijem.

Jana Zuberská (IV.L)

Ahojte. Mám sa fajn. Momentálne sa nachádzam v Košiciach, keďže nastupujem na Univerzitu veterinárskeho lekárstva. To, že sme nematurovali ma síce z jednej strany potešilo, ale byť doma polroka tiež nie je bohviečo. Sama na sebe cítim, ako mi mozgové závitky zleniveli a myslím si, že keď sme prišli o šancu maturovať, o to náročnejší bude teraz nástup na vysokú školu. Ale verím, že to všetci zvládneme. Ukončenie nášho štúdia na strednej škole bolo niečo nové pre nás všetkých. Ale aj o tom je život. Na strednú školu spomínam už len v dobrom.. veľmi rada by som sa tam vrátila a zažila tie 4 roky odznova, ale nedá sa. Život ide ďalej a my s ním. Do budúcnosti by som rada úspešne ukončila univerzitu, a našla si vo veterinárii zameranie, ktoré má byť bavivé a naplňujúce, a vďaka tomuto vzdelaniu budem môcť pomáhať zvieratám.

Petronela Simonicsová (IV.L)

Ahoj Katka, ako sa máš?

Ďakujem za opýtanie. Mám sa v rámci možností fajn. Aj keď situácia nie je aktuálne jednoduchá, snažím sa držať si hlavu pozitívne naladenú a využívať každý jeden deň, najlepšie ako sa len dá 😊

Čo momentálne robíš, čomu sa venuješ?

Aktuálne sa nachádzam v Brne, kde som nastúpila na vysokú školu. V najbližšej dobe plánujem investovať veľkú časť svojho času práve učeniu, aby som sa dostala do „druháku“ bez toho, aby som potrebovala prenášať nejaké skúšky. Zároveň sa snažím kus zo svojho času venovať aj môjmu psovi. Vega je so mnou v Brne. Robí mi spoločnosť a rozptyl pri učení 😊

Ako sa pozeráš s odstupom času na netradičný spôsob učenia na strednej škole?

Ako ste v otázke povedali, bolo to netradičné, no dalo sa to zvládnuť. Myslím, že nové a svojím spôsobom to bolo ťažké pre žiakov aj pre učiteľov. Žiaľ na výber sme nemali a museli sme si zvyknúť. My ako bývalí štvrtáci sme to mali trochu jednoduchšie, keďže sme končili. A o maturite ani nehovorím... 😊

Ako spomínaš na strednú školu?

Na strednú školu spomínam v dobrom. Bol to začiatok niečoho nového a svojím spôsobom skúška, či sa chcem naozaj venovať tomu, čo som študovala, teda veterine. Jediné mínus bolo asi v tom, že sa nám často menili učitelia na niektoré predmety. Avšak kopec fajn výjazdov a praktických hodín to negovali 😊

Aké máš plány do budúcnosti?

Chcela by som hlavne robiť to, čo ma baví a byť v živote šťastná. Popri tom by som rada prešla najmä aktuálnym semestrom, ročníkom na výške a dostať sa ďalej. Ideálne ju aj dokončiť. Plánujem sa škole naozaj venovať a investovať do nej čas a energiu, ktorú bude vyžadovať.

Plánuješ sa s Vegou stále venovať dogfrisbee?

Áno, v pláne to mám. Musím sa priznať, tento rok sme trénovaniu veľa nedali. Samozrejme kvôli mne 😊. Avšak mám v pláne to zmeniť a povenovať sa športu s Vegou omnoho viac. Keďže Brno je mesto možností, chcela by som sa vrátiť aj k agility.

Ďakujeme Katka a nech sa Ti darí.

Katarína Smutná (IV.L)

Ahoj Lucka, ako sa máš?

Ahoj, mám sa dobre. 😊

Čo momentálne robíš?

Momentálne sa nachádzam v Prahe, začínam študovať na vysokej škole, ale situácia je tu bohužiaľ taká, že nám odložili semester a začíname všetko online.

Ako sa, s odstupom času, pozeráš na tvoje ukončenie strednej školy?

Bol to veľmi netradičný spôsob ukončenia strednej školy, ale myslím si, že 95% žiakov vyhovovalo. Mne, vyhovovalo tiež. Keďže som mala dobré známky celé štyri roky, tak som sa nemusela trápiť nad maturitnou skúškou. Na druhej strane si myslím, že nie je fér, že aj žiaci, ktorí štyri roky nevydali žiadnu námahu, mali maturitu zadarmo. Najviac ľúto mi však je, že sme nezažili ten povestný strach a stres.

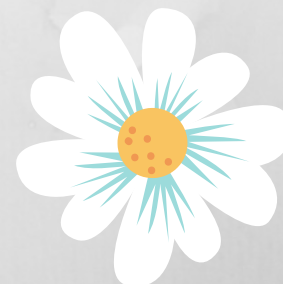
Ako spomínaš na našu školu a čo by si chcela v budúcnosti?

Na školu si spomínam dobre. Všetky tie zlé veci a stres som hneď po ukončení štúdia hodila za hlavu. Písomky, ktoré sa mi kedysi zdali ťažké a bol to môj „najväčší problém“ života, zrazu stratili hodnotu pretože ma čakajú ešte zložitejšie. Dobré spomienky ostali a budú navždy so mnou. Ten čas ubehol veľmi rýchlo a teraz je život každého z nás v našich rukách. Mňa, osobne, čaká päť rokov driny na Vysokej škole ekonomickej v Prahe. Rozhodla som sa opustiť svoju komfortnú zónu a odísť do susednej krajiny za vzdelaním. Na strednej škole som našla podporu aj u niektorých učiteľov, ktorí ma podporovali. Našla sa aj kritiku, kde mi hovorili, že z poľnohospodárskej školy sa na takú školu nedostanem. A ja som sa dostala ... 😊

Teraz ju musím ešte úspešne zvládnuť. Keďže situácia okolo Covidu-19 je teraz veľmi vážna, semester nám posunuli a začíname všetko online. Verím do budúcnosti, že sa situácia upokojí aj doma na Slovensku, aj tu v Česku. Verím, že doštudujem a nájdem si skvelú prácu, či už tu v Čechách alebo doma na Slovensku. Mám pred sebou dlhých päť rokov driny. Viem, že ten čas utečie rýchlo, a preto si ho chcem ešte ako študent užiť. Preto aj ostatným chcem odkázať, že aj z poľnohospodárskej školy sa dá dostať na vysoké školy v zahraničí. Len sa musí chcieť žiakom zamakať .. 😊

Ďakujeme Lucka, nech sa Ti darí.

Lucia Obrková (IV.T)

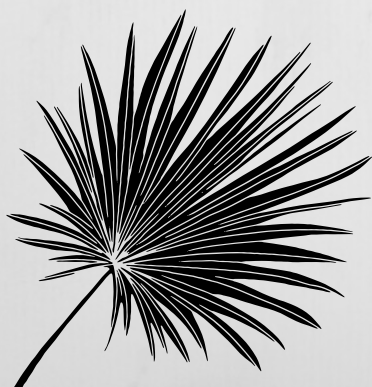
Ahojte. Momentálne sa mám v rámci možností dobre. Snažím sa aj v tomto ťažkom období zachovať pozitívne myslenie. Momentálne som väčšinou na cestách v smere Žilina – Praha a naopak, keďže riešim ubytovanie kvôli vysokej škole a veci s tým spojené.

S odstupom času sa na situáciu v minulom školskom roku spôsobenú pandémiou pozerám viacerými pohľadmi a názormi. Určite to nebola príjemná skúsenosť, veľa vecí sa muselo zmeniť, čo neprineslo nikomu úžitok. Práve naopak. Je to veľmi nepríjemná vec, ktorá pohltila už prakticky celý svet. Hľadať v takejto veci pozitívne dopady, to je naozaj ťažké. Niektorí povedia, že sme to mali ľahšie tým, že sa nekonala maturitná skúška. Avšak verte či nie, mnohí maturanti by sa oveľa radšej ukázali pred maturitnou komisiou, ako s obavami o svoje zdravie a zdravie svojich blízkych sedeli doma. Z mojej strany som jednak rád, no niekedy ľutujem, že som nemal tú možnosť hrdo si povedať : „ Zmaturoval som. “ Aspoň nie tak hrdo ako tí, ktorí si to roky pred nami prežili.

Na strednú školu spomínam ako na jedno z najkrajších období, ale zároveň aj na obdobia veľkých zmien. Stredná škola ma naučila zodpovednosti a pribojnosti. Taktiež som sa naučil, že nič v živote nie je zadarmo a všetko si musíte vybojovať sami. Aj keď som zo začiatku nevidel zmysel v niektorých veciach, neskôr som ho uvidel a povedal som si, že to bolo k niečomu dobré. Boli aj horšie, aj lepšie časy, no teraz po nejakej dobe a zamyslení hodnotím strednú školu ako výbornú skúsenosť.

Čo sa týka mojej životnej cesty, rád by som v prvom rade okúsil aké to je študovať vysokú školu, konkrétne v Prahe, Českú zemeľskú univerzitu. Popri tom by som sa chcel venovať sebe, svojim najbližším a svojim záľubám. V budúcnosti neviem presne povedať, čo konkrétne by som chcel robiť, keďže ma baví viacero vecí a ľahá ma to viacerými smermi. Chcel by som chcel skúsiť vyskúšať život v inej krajine, i keď len na pár rokov. Veľmi sa mi páči Kanada, spôsob života, prostredie a jej pracovné príležitosti. Všetko je otvorené a je len na mne, ako sa chopím príležitostí, čo si plne uvedomujem.

Patrik Volek (IV.T)

Ahoj Kaja, ako sa máš?

Mám sa dobre. Navštevujem vysokú školu a učím sa novému spôsobu fungovania školy a učenia. Zvykám si na to, že nie som doma, ale na internáte. Ľudia sú tam veľmi milí. Je to miesto, kde sa cítim naozaj dobre, aj keď mi niekedy (často) chýba domov.

Čo momentálne robíš?

Momentálne študujem na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici odbor Slovenský jazyk a Filozofia. Áno, už to ľutujem 😊 Slovenčina je mega super, máme veľa prednášok a seminárov. Filozofia je taktiež veľmi fajn, ale je o trochu ťažšia. Treba veľa premýšľať a argumentovať.

Ako sa pozeráš, s odstupom času, na netradičný spôsob ukončenia strednej školy?

"Maturita 2020" bola naozaj neobvyklá. Keď nám zavreli školu, samozrejme sme boli všetci veľmi nadšení. Na druhej strane, stále nezrušili maturity takže som mala v sebe aj strach, ako sa zvládnem sama doma naučiť celé témy. Nakoniec nám maturity zrušili. Povedzme si na rovinu, kto by nebol nadšený? 😊 Stačilo len nazbierať si dobré známky zo 4. ročníka a osláviť naše "zmaturovanie". Musím povedať, že máme neskutočné šťastie. Keď nám zrušili tie maturity hovorili sme si, že blázni majú šťastie. Som rada, že som nemusela zažiť ten stres, prípravy a prípadné sklamanie. Na druhej strane, všetku tú nervozitu a stres zažijem prvýkrát na vysokej škole. Teda, ak sa vôbec dožijeme konca Covid-u19. Jednoducho nebudem tak pripravená na tie stresy ako tí, ktorí maturovali a zažili si to na vlastnej koži.

Ako spomínaš na školu?

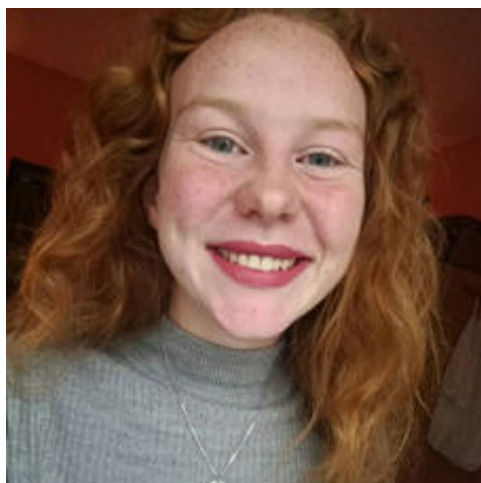
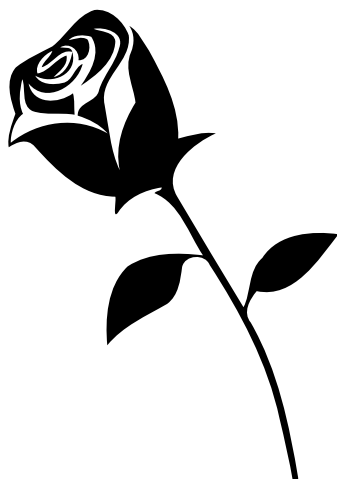
Stredná škola bola naozaj zaujímavá 😊 Ja osobne som prišla až v druhom polroku v prvom ročníku. Všetci boli milí. Skoro 😊 Potom sme sa naozaj dobre skamarátili. Mali sme spolu kopu zážitkov, či už v školských laviciach alebo na výletoch, veľtrhoch a exkurziách. Rada spomínam na pani profesorky, ktoré nás toho veľa naučili. Či už do toho školského života ale aj do toho reálneho. Spomínam konkrétne na pani profesorku Kyselovú, pretože hlavne vďaka nej teraz študujem slovenčinu a dúfam, že budem aspoň z polovice vedieť tolko, čo ona. Spomínam si na veľa náročných hodín. Na tie prípravy doma, a potom stresy v škole. A pritom to ani také hrozné nebolo. Predsa len, vždy sme to prežili bez ujmy na zdraví aj my, aj pani profesorky. Spomínam na náš (najlepší 😊) školský bufet, na pani vrátničku, ktorá sa so mnou vždy rada porozprávala. Spomínam na naše praxe, kedy sme školským triskáčom precestovali veľa z okolia Žiliny.

Čo by si chcela v budúcnosti?

V budúcnosti by som veľmi rada učila slovenčinu na strednej škole. A potom už taká tá klasika, ako mať rodinu, dom a byť šťastná. Asi to znie veľmi klišé, ale je to tak. Len byť šťastná a žiť v prítomnosti, to je naozaj dôležité.

Ďakujeme a želáme veľa úspechov.

Karolína Dujčková (IV.T)

Ahoj Terka, ako sa máš?

Mám sa fajn a momentálne si ešte užívam voľno, pretože čakám kým budem mať psychotesty, kvôli vysokej škole.

Čo momentálne robíš?

Momentálne väčšinu svojho voľného času venujem mojim konským a psím zlatičkam. Veľa času trávim aj so svojimi malými sestrami.

Ako sa pozeráš s odstupom času na netradičný spôsob ukončenia strednej školy?

Na netradičný spôsob ukončenia školy sa s odstupom času pozerám s radosťou, no taktiež so smútkom, pretože sme prišli o mnoho vecí a ako spolužiaci sme nemali možnosť sa poriadne rozlúčiť. Taktiež sme sa nerozlúčili s učiteľmi, čo mi je veľmi ľúto.

Ako spomínaš na školu?

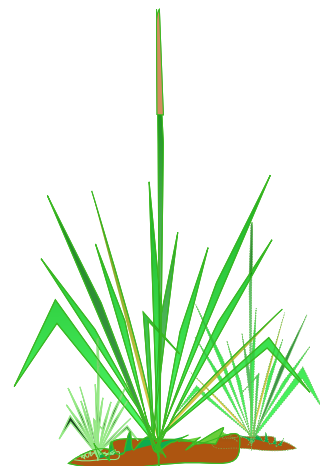
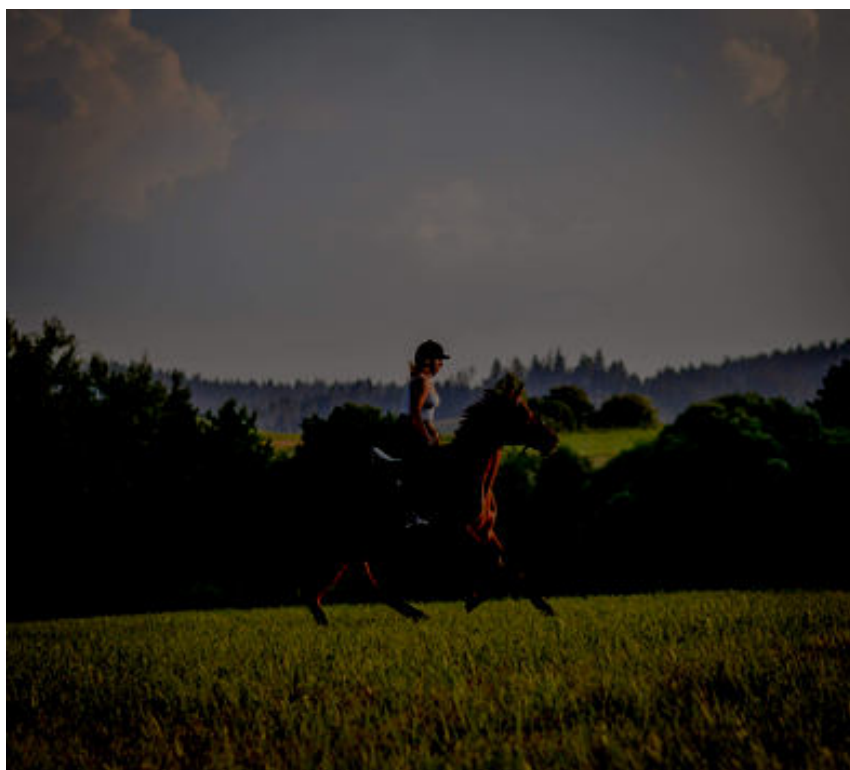
Na školu spomínam v dobrom. Naučila som sa tam mnoho vecí, a taktiež spoznala veľa úžasných ľudí, s ktorými som v kontakte doteraz. Učitelia mi dali toho tiež mnoho a spomínam na nich len v dobrom.

Čo by si chcela v budúcnosti?

V budúcnosti by som sa chcela venovať policajnej kynológii a hipológii, no ešte ma čakajú psychotesty. Až potom sa dozviem, či som prijatá na školu. V prípade, že by som psychotesty neurobila, tak by som šla pracovať a vo voľnom čase by som sa venovala koňom a psom.

Ďakujeme Terezka a nech sa Ti darí.

Terka Sedliačková (IV.K)

O krok ďalej

Viete, aký je rozdiel medzi robotou a prácou? Mnoho ľudí si myslí, že to znamená to isté. Avšak pravda je iná. Robota je činnosť, ktorú robíme manuálne, podľa určitých pravidiel a bez toho, aby nás to naplňalo. Práca je činnosť, ktorú robíme s radosťou, podľa pravidiel, avšak riadime sa našou intuíciou a výsledky práce sú naším dielom. Je len na tebe či budeš robiť alebo pracovať.

Ja osobne som mala to šťastie dostať prácu svojich snov. Po skončení školy som nastúpila do cestovnej agentúry „Uteč z mesta“ na pozíciu manažérky. Samozrejme nie je to také jednoduché, doštudovať a hneď byť manažérom. Počas štúdia som dva roky brigádovala v tejto cestovnej agentúre, ktorá mi poskytla po skončení školy toto pracovné miesto. Moja náplň práce je veľmi široká. Od manažovania prevádzok, cez služobné cesty, až po realizáciu nových projektov. Možno by som v skratke spomenula pár úspechov, ktoré sa mi podarili za čas, ktorý pracujem v spomínanej agentúre. Podarilo sa mi zastupovať oblastnú organizáciu cestovného ruchu či žilinský turistický kraj na medzinárodných výstavách v Bratislave a Prahe, zrealizovať projekt na podporu cestovného ruchu v Žilinskom kraji, či vybudovať fotosrdiečko pri rozhladni cestovného ruchu, a mnoho ďalších. Sú to len malé kroky k budovaniu kariéry v oblasti, ktorá je môjmu srdcu blízka. Popri mojej práci veľmi rada cestujem, avšak tento rok mi pandémie covid-19 skazila všetky cestovateľské ciele. Letenky na Island, do Írska či vysnívaného Ruska mi prepadli, a tak som sa uspokojila so spoznávaním nášho krásneho Slovenska. Popravde veľa voľného času nemám, ale keď už mám deň voľna, snažím sa ho stráviť na horách. Turistika bola odjakživa mojou záľubou a s tým je úzko späté fotografovanie či natáčanie krátkych videí. Spomínam to z dôvodu, že sa mi podarilo získať projekt, ktorý spočíval vo vytvorení krátkeho videa na propagáciu nového loga pre Žilinský turistický kraj. Nie je to vždy tak krásne a jednoduché, ako sa z týmto riadkov zdá. Je to drina, cez deň občas aj v noci, nie je to len fyzicky, ale aj psychicky náročné, no vidím z toho pozitívne výsledky a tie ma naplňujú novou energiou a chuťou pracovať ďalej. Prajem každému, aby si našiel, či sa mu naskytla príležitosť pracovať v odvetví, ktoré ho bude naplňať aspoň z časti tak, ako mňa to moje odvetvie. V konečnom dôsledku sa po skončení školy mám veľmi dobre, darí sa mi aj napriek tomu, že pracujem v odvetví, ktoré je najviac zasiahnuté pandémiou, ktorá postihla celý svet. Taktiež mi rozhodne chýbajú študentské časy, chýbajú mi profesori, spolužiaci, kamaráti, a dokonca aj tá každodenná rutina cestovanie do školy. Avšak, všetko raz končí. Skončila sa škola, a teraz nastala pracovná etapa.

Na záver len jedno odporúčanie: *„Vždy hovor príležitostiam áno. Správne či nesprávne rozhodnutie ťa vždy niečo naučí. To zlé rozhodnutie ťa minimálne naučí, že toto nechceš robiť a to dobré rozhodnutie ti rozšíri obzor a dá ti životné skúsenosti, na ktorých si môžeš začať budovať budúcnosť.“*

Majka Š. (III.V)

VYSPOVEDALI SME NAŠICH NOVÝCH UČITEĽOV

Mgr. Kamila Sikorová

1. Kde ste študovali? Aké máte spomienky na študentské časy?

Navštevovala som ZŠ s MŠ Podzávoz, neskôr Gymnázium J. M. H. v Čadci. Pre štúdium učiteľstva som si vybrala UCM v Trnave. Na moje študentské roky, ktoré skončili len nedávno, mám rôzne spomienky. Na základnej šikanovanie, lebo „šprtka“. Na Gymnázium mám pekné spomienky, rovnako aj na VŠ. Nedá mi však nespomenúť jednu vtipnú udalosť zo štúdia na VŠ. Nikdy nezabudnem, ako som bola počas výučby ospravedlnená z prednášky, pretože som jednej nemenovanej pani doktorke menila olej v aute na parkovisku. 😊

2. Akou ste boli žiačkou?

Moji učitelia ma vždy pri stretnutí opisujú ako tichú, bojazlivú, ale usilovnú žiačku. Asi som vážne takou žiačkou bola.

3. Kedy ste sa rozhodli stať sa učiteľkou? A o akom povolaní ste snívali ako dieťa?

Fúha, cca v 5. tich rokoch. No v 10. tich som chcela byť kynologičkou. V 15. tich opäť učiteľkou, ale zároveň veterinárkou. V treťom ročníku gymnázia som zmenila názor a moje kroky viedli k povolaniu policajtky. Nakoniec som sa vrátila k mojim snom z detstva a pokračovala na VŠ štúdiom učiteľstva.

4. Prečo práve predmet Slovenský jazyk a literatúra? Máte vyštudovaný aj iný predmet?

Preto, pretože preto. Hah, ale nie. Žartujem. Mám viacero dôvodov prečo práve SJL. V stručnosti, tento predmet som si vybrala, pretože naša Slovenčina je azda najkrajší jazyk, spomedzi slovanských jazykov. Tak ľubozvučná a krásna. Samozrejme môj výber učiteľskej kombinácie predmetov ovplyvnili 3 ženy - učiteľky. Dve už počas ZŠ (M. Filová Rosinová a M. Samsonová Habčáková) a jedna na gymnáziu (G. Chalupková). Ďalšie dôvody si nechám pre seba. 😊

Áno, mám. Dejepis.

5. Aké máte záľuby/koníčky? Čo robíte vo voľnom čase?

Moja prababka hovorievali: „Ty pša mač“ (Ty psia mama). Myslím si, že ma charakterizovali dokonale. Mám 2 bernských salašníckych psov (Peggy a Bucky). Venujem sa im, ako sa len dá.

Rada varím a pečiem. Taktiež chodievam na prechádzky do prírody, do lesa. Beh a menší "workout" sa stali v priebehu posledných rokov mojou rutinou v snahe byť fit. Milujem jazdy autom, s naším veteránom alebo na štvorkolke, na babete. Za volantom sa cítim ako doma.

Čo ročné obdobie, to iné záľuby. Snažím sa každý deň brať ako výzvu a som vždy za každý nápad, ktorý má niečo do seba. Žiaľ, môj voľný čas patrí počas šk. roka najmä doučovaniu študentov, pripravám na vyuč. hodiny a iným dôležitostiam.

6. Pred „pár chvíľami“ ste boli aj Vy sama študentka. Čo by ste odporučili a odkázali dnešnej generácii nástročných?

Keď ste s rodičmi alebo starými rodičmi, pustite mobil z ruky a rozprávajte sa s nimi. Nepozerajte, ako sa majú iní, pretože Váš život žijete iba Vy a o pár chvíľ (keď zmaturojete) len Vy budete rozhodovať, akým smerom pôjde ďalej. Usmejte sa, lebo nič nie je také hrozné ako vyzerá byť. Ak sa Vy správate k druhým zle, nečakajte, že sa k Vám bude niekto správať dobre. Asi len tolko. Na viac z mojich životných múdrostí na základe skúseností sa asi nerozepamätám. Fuuh, jednu by som predsa len ešte mala. Neopúšťajte sa pre svoj vzhľad, puberta pominie, nebojte.

7. Aký máte názor na našich študentov?

Nestihla som ich ani poriadne spoznať. Ale teším sa na nich, keď sa vrátíme do školy.

8. Máte nejaké motto?

Predstav si, že si človekom, akým chceš byť. Nie vzhľadom, ale pohľadom na život, múdrosťou, správaním a povahou. Páči sa Ti taká predstava? Tak takým človekom buď! ♥

9. Aké sú vaše sny, ktoré by ste si chceli splniť?

Krátkodobé sny: Výlet do Ameriky. Návšteva vianočných trhov v Innsbrucku a Lillehammeri. Vyhrať súťaž v autoslalom. Zdokonaľiť sa vo francúzštine. Dlhodobé sny: Pri mojej odpovedi si dovoľím oprieť o formulku, ktorou končia rozprávky: „A žili šťastne, až kým nezomreli.“ Myslím si, že podstatou života je snažiť sa žiť šťastne a to je môj najväčší sen.

Rýchla odpoveď:

oblúbená kniha: Malý princ (Antoine de Saint-Exupéry), Sisi - náhodná cisárovná (Allison Pataki), Dcéry Márie Terézie, Tutanchamon, Egyptology, 24 hodín v starovekom Egypte

oblúbené literárne dielo: Marína (A. Sládkovič)

oblúbené jedlo: slovenské halušky, drobné švoľky, slivková polievka (vianočná)

oblúbené plemeno psa: Bernský salašnícky pes, Slovenský čuvač, walesky Corgi

oblúbené miesto: Hrčava (ČR), Vysoké Tatry, Za vrchami (môj domov), Zwardoň

oblúbená farba: pastelové farby

oblúbený film: marvelovky, Wonder Woman, Fantastické zvery/Harry Potter, Pod Jazvečou skalou

oblúbený filmová postava: Steve Rogers, Diana Prince

oblúbený herec: Paul Walker

oblúbená literárna postava: Paul Bäumer

oblúbené ročné obdobie: leto/jeseň, ale každé má svoje čaro

oblúbená pesnička: Ťažká otázka, pretože mám rada rôzne žánre. Podľa nálady samozrejme.

Felix Jaehn (remix) - Some say, The Score-Unstoppable, Christina Aguilera - Candyman ...

predsa len mám jednu oblúbenú už 5 rokov: Samuel Tomeček - Nech sa darí

Za rozhovor ďakuje časopis AVIS

Mgr. Marek Jakubička

1. Kde ste študovali?

Základnú školu som vyštudoval v Žiari nad Hronom. Strednú školu v Nitre. Potom som študoval STU v Bratislave, ale len 2 semestre. Potom som bol štúdium nútený ukončiť (životná situácia). Učiteľstvo som vyštudoval na katolíckej univerzite v Ružomberku.

2. Prečo učíte geografiu?

Viac som inklinoval k biológii, ale bolo k nej treba niečo vybrať a chytila ma geografia.

3. Oblíbený spevák/speváčka/hudobná skupina?

Rammstein.

4. Oblíbené jedlo?

Cestoviny na rôzne spôsoby.

5. Čo robíte vo svojom voľnom čase?

Toho je viac. Horská cyklistika, fitness, rád šoférujem, samozrejme sa venujem aj svojej rodine.

6. Aký máte názor na našu školu?

Zatiaľ iba pozitívny.

7. Aká je Vaša oblíbená farba?

Čierna a sem-tam ju doladím modrou a červenou.

8. Aké je Vaše oblíbené ročné obdobie?

Jar, Leto a Jeseň.

9. Máte nejaký tajný sen?

Určite, ale nepatrí do časopisu. Preto je tajný.

10. Čo nemáte rád?

Ľudskú hlúposť a ľahostajnosť.

11. Oblíbený film?

Všetky časti filmu Smrtonosná zbraň.

12. Čím ste chcel byť v mladosti?

Na základnej škole kamionista a na strednej hygienik na štátnej inšpekcii.

13. Niečo, čo sme o Vás netušili?

Bol som obézny.

14. Oblíbené miesto?

Hory. Vždy si tak vyčistím hlavu.

15. Oblíbený deň?

Piatok poobede.

16. Aká je Vaša vysnívaná destinácia?

Nemám vysnívanú destináciu, ale mám sen ísť na bicykli k moru.

17. Vyskúšal ste nejaké špeciálne jedlo? A chutilo Vám?

Jedol som hmyz, slimáky, potvory morské všelijakých druhov a chutilo mi to. Jedol som dokonca aj krokodíla a aj pštrosa. A aj býčie žľazy. Prvýkrát boli dobre prichystané, tým pádom si chuť zapamätáte. No druhýkrát už dobre pripravené neboli.

18. Vaše pozitívne a negatívne stránky?

Pozitívne – som pedantný, lojálny a mám rád poriadok.

Negatívne – som trocha lenivý a fajčím.

19. Oblíbené motto?

„Ži a nechaj žiť“.

20. Čo by ste odkázal redakcii nášho časopisu?

Nech sa vám dobre darí a nech vyjde tento rok viac čísiel časopisu ako v minulom roku.

Za rozhovor ďakuje časopis AVIS

Zájmy našich žiakov

Dominika - Kynológia

Ahojte, moje meno je Dominika Hýllová. Momentálne som žiačkou 2. ročníka Vyššieho Odborného Štúdia – odbor Vidiecka turistika. No môj predošlý maturitný odbor bol Kynológia. Dnes by som Vám rada napísala niečo o mojom hobby, ktoré súvisí aj s mojím maturitným štúdiom.

Keďže Kynológia je mojím hobby/závislosťou alebo ako vie mamina povedať, že mojou "diagnózou" sú psy. Psy a všetko okolo nich.

Toto moje hobby/závislosť ma v podstate drží už od mala. Už vtedy som všetkým hovorila, že budem veterinárka alebo budem robiť so psíkmi. V tej dobe to bolo ešte všeobecnejšie na všetky zvieratá (psy, mačky, kravy, kone, ježkovia, zajace, a pod.). Nikdy ma nič od tohto neodradilo. Hoci už bolo niekoľko situácií, v ktorých by to niektoré deti v mojom veku asi odradilo. Napríklad pád veľkými, strmými schodmi do pivnice u prababky kvôli mačiatku (keby ste videli ten rozmlátený nos) alebo niekoľko uhryznutí od psov, či dokonca odtlačok zubov od koňa 😊

Venovala som sa im vždy viac, ako mojim rovesníkom, ktorých som poznala. Vraj som bola nimi posadnutá až tak, že keď bol po blízku cudzí pes, bežala som za ním, hrala a maznala sa s ním.

Samozrejme, ten kto ma pozná, vie, že aj napriek niektorým zlým skúsenostiam mi moje hobby ostalo. Akurát sa to celé trochu, no trochu dosť zameralo len na psíkov. A najintenzívnejšie, keď som zistila, že sa niečo také dá aj študovať v Žiline.

Vďaka tomu, že k tomuto študijnému odboru, kde bolo najlepšie mať aj psíka som si po určitom čase k môjmu malému parťákovi Majkymu (Yorkshire terrier) našla ďalšieho neskutočného parťáka Maxa 😊 (kríženec z útulku). Stali sa nerozlučnou dvojčkou v ktorej nedajú dopustiť jeden na druhého a ja by som ich nikdy nevymenila za nič na svete. Sú proste neskutoční. Obaja prišli ako šteniatka, čiže sme boli spolu odmalička a nemuseli sme riešiť nejaké nedajbože zlé skúsenosti alebo zlozvyky.

Malý Majky prišiel, keď mal asi 3 mesiace. Bola to malá guľička chlupov, ktorá behala sem a tam po celom dome. Bol neúnavný a bol schopný lietať celý deň. Keďže som videla jeho neúnavnosť, rozhodla som sa s ním niečo vyskúšať a vyčerpať ho. Učili sme sa z každého rožka troška. Robili sme niečo z poslušnosti, niečo z psích trikov, ale aj nejaké tie hlavolamy. Zistila som, že je to pre neho super. Vždy mal z toho neskutočnú radosť a to ma tešilo. Bola to malá kôpka plná šťastia a radosti. Mesiačiky a rôčky utekali a z malého, pochabého kľbka vyrástol nádherný, dospelý psík.

Ako čas letel a drobec oslavoval 3 roky, pribudol k nemu malý, veľký, 6 mesačný Max. Toto ryšavé ucho k nám pricestovalo z útulku z východu. Deň, keď nám ho dovezli, bol piatok 13. a ja som v ten deň ostala zo školy doma. Pri ňom tiež netrvalo dlho (mesiac či dva) a už sme zarezávali to, čo sa týka výcviku. Najskôr sami, no hneď ako sme mohli, hneď sme začali makat' pod dozorom, na cvičáku aby sme nič nezanedbali. A vystihli sme to perfektne. Dobešli sme socializáciu a začali sme trénovať aj iné.

Začali sme základnou poslušnosťou a prekážkami, postupne sme pridávali obranu, vyhľadávanie v ruinách, vodnú záchranu (pri ktorej sme trochu bojovali), začali sme robiť ukážky pre verejnosť na ktorých sme boli prvý raz obaja vyklepaný od strachu (bola to pre nás veľká výzva a super skúsenosť, neskutočne sme si to zamilovali a teraz sa tešíme na každú jednu ukážku). Ten pocit pri tom ako predvádzate čo viete je super... cítim to aj z Maxa. Začali sme chodiť na sústreďenia, robíme aj vyhľadávanie v lese a mnoho ďalších vecí.

Donedávna to bolo ešte o boji na vychádzkach, keď sa mi motali jeden cez druhého. No vyriešil to jeden cvičák, na ktorý som ich mohla našťastie zobrať autom, takže som sa netrápila a už je to vyriešené. Dalo by sa povedať, že čo môžeme to robíme spolu... všetci traja. Do slova a do písmena (prechádzky, výcvik, blbnutie,...). Pred aj po boji s problémom motania sa cez seba. Čo viac ešte povedať. Som za nich neskutočne vďačná. Sú moji dvaja anjelici, na ktorých som nesmierne hrdá. Moji najlepší a najvernejší kamaráti. V živote nikdy nedám na nich dopustiť. Psy sú jediné stvorenia, ktoré vás milujú viac ako seba.

Som neskutočne šťastná, že sa mi v podstate darí plniť si svoj detský sen. Pretože nie každému sa to podarí. A dúfam, že sa mi podarí splniť si ho celý.

Život je niekedy pes, a preto žiť je psina.

Dominika Hýllová, II.V

Lenka - Karate

Karate je populárny šport. Delí sa na športové a normálne (obyčajné). Ja som si vybrala to normálne karate a chodím tam už 7 rokov. Učíme sa sebaobranu, robíme zo zbraňami(palice, tonfy, saje...), rôzne zostavy, kata, robíme voľné zápasy...

A čo ma k tomu priviedlo? Veľmi sa mi páčilo bojové umenie, tak som to chcela vyskúšať. Začala som v 4. ročníku ZŠ a chodila som k deťom. O pár rokov, keď som dosiala oranžový pás, ma to u detí začalo nudiť, a tak mi moja trénerka ponúkla tréningy u starších. Ja som to prijala, a keď som tam prišla na tréning, zistila som, že to je úplne iný level ako u detí. Minulý rok som získala zelený pás a ďalší rok chcem ísť na modrý pás. Tréningy máme dvakrát do týždňa + chodím pomáhať mojej trénerke k deťom (tam som ako trénerka). Takže mávam štyrikrát do týždňa karate. Tréning sa skladá z nástupu, rozhriatia(beh), rozcvička, a potom nasleduje hlavná časť tréningu. Správny karatista musí byť silný, takže mávame kondičky, kruháče, silové tréningy.... Taktiež to musí mať v hlave upratané a nesmie používať karate v bežnom živote. Karate sa môže použiť len na sebaobranu, ak je daný človek v ohrození života. Sústreďenia mávame jedenkrát za 3 mesiace, ktoré trvajú pol dňa. Ako malá som získala veľa pohárov za prvé, druhé aj tretie miesto, zo všetkých čo boli na sústreďení. U starších je to trochu iné. Ráno máme karate, poobede príde judista a máme také zmiešané karate s judom. V budúcnosti chcem dosiahnuť čierny pás, ale ten najvyšší 10. dan a trénovať karate.

Lenka Grüllingová. I.Z

Naša stužková - plán vs realita IV.L

Život počas strednej školy prináša denne radosti, ale aj starosti a povinnosti. Hovorí sa, že je to najkrajším obdobím života. No nemôžem povedať, že by to bola práve prechádzka rúžovou záhradou. Avšak, posledných pár mesiacov je náš školský život úplne iný, ako sme boli naučení.

V marci sa na Slovensku potvrdil prvý prípad nákazy novým korona vírusom. Nik vtedy nečakal, že sa náš život od základov zmení. Na istý čas sme prišli o všetky možnosti, ktoré sme predtým mali. Prišli sme o možnosť cestovať, stretávať sa s našimi najbližšími, vytvárať nové spomienky a žiť plnohodnotne. Miesto toho nás čakala karanténa.

Nečakala som, že koronavírus náš život ovplyvní až do takej miery. Počas leta mi napadlo, čo ak nám zrušia stužkovú. Ale snažila som sa takúto možnosť si nepripúšťať. Začiatkom septembra začal počet potvrdených prípadov na Slovensku rapídne stúpať. Avšak, školy sa aj napriek tomu otvorili. Niektorí spolužiaci prišli s nápadom, aby sme zrušili stužkovú a miesto nej by sme si dali slávnostný obed v reštaurácii, kde by nás triedna pani profesorka „ostužkovala“. Väčšina s týmto nápadom nesúhlasila.

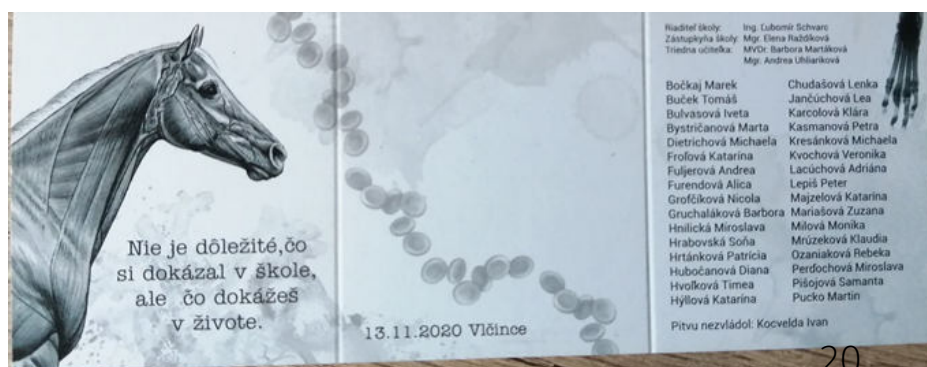
Avšak, vláda vydala nové nariadenia, ktoré zakázali organizovať akcie, na ktorých by sa zúčastnilo viac ako 30 ľudí. V ten moment sa nám predstava o nenahraditeľnej noci, akou je stužková slávnosť rozplynula. Chytili sme sa teda nápadu zorganizovať slávnostný obed. Ani to však nebolo reálne. Reštaurácie mali nariadený počet, ktorý určoval koľko ľudí sa tam môže nachádzať.

Ako sa hovorí: „Človek mieni, korona vírus mení.“

Dátum 13.11.2020, ktorý sme mali vybrať od prvého ročníka, večer, ktorý sme plánovali štyri roky sa nemohol uskutočniť. Nakoniec nás triedna pani profesorka stihla „ostužkovať“ posledný deň predtým, ako sa opäť na Slovensku zatvorili všetky stredné školy. Akoby to bola vedela.

Soňa Hrabovská, IV.L

Slávnostné príhovory - poďakovania

PodĎakovanie učiteľom

Ctený pedagogický zbor,

Dovoľte mi týmto spôsobom prehovoriť a prijmite od nás tieto riadky vďaky.

Pomalými, ale istými krokmi sa náš čas na strednej škole končí. Boli ste to Vy, vďaka komu sme sa dopracovali až do 4. ročníka. Vy ste nám neustále kládli pod nohy nové a nové výzvy, pričom sme museli vystúpiť z našej komfortnej zóny a prekonávať samých seba.

Niektorí z Vás k nám boli tvrdí, ale spravodliví, iní ste brali hodinu ako vedomostnú hru a navzájom sme sa učili z našich dialógov. Napríklad, kde narýchlo zoženieme rúž na prvé rande (smiech). Nech ste Vašu hodinu viedli akokoľvek, zobrali sme si z nej maximum. Ani nevieme, ako vyjadriť VĎAKU za Váš drahocenný čas venovaný nám, za neustále opakovanie učiva, ktoré nám nešlo vryť do pamäti; za povzbudenie a humor odľahčujúci stres na hodinách, za pochopenie a vieru v nás. Určite ste boli veľakrát unavení a už Vás nebavilo neustále nám opakovať, že nie sme malé deti na základnej škole. Napriek tomu, ste to nevzdali.

Nakoniec sme postupne začali chápať, že život nie je taxi a nezavezie nás lusknutím prsta na pláž popíjať koktail, ale že si sami musíme určiť smer a prebýjať sa vpred. Nejednakrát sme si neverili, báli sa a potláčali naše schopnosti. Učili ste nás však zvyknúť si na vysoký štandard a byť tými najlepšimi. Ďakujeme!

Aj v tomto období, keď sú naše školy zatvorené ste nám oporou. Vieme, je to náročnejšie.

Doprajte si preto šálku horúceho čaju a nachvíľku vnímajte aj to krásne okolo vás. Je toľko vecí, za ktoré môžeme poďakovať...

ZO SRDCA VÁM ĎAKUJEME za 4 roky, ktorými nás sprevádzate!

Prajeme Vám ešte veľa zdravia a síl, ale aj trpezlivosti pri našej príprave na maturitnú skúšku.

Krásny deň Vám praje trieda 4. AZ !

Soňa Führichová

Vážený pán riaditeľ, vážená pani zástupkyňa, ctení naši učitelia, zamestnanci školy, milí rodičia a spolužiaci!

Stretli sme sa tu v tento slávnostný deň, na ktorý sme všetci netrpezlivo čakali. . Nastal okamih, pre ktorý sme štyri roky bojovali. Je to tak! Naozaj prešli štyri roky. Uvedomujeme si, že čas sa nedá vrátiť späť. Preto každá chvíľa a sekunda ostane v ňom už navždy zapísaná. Nedá sa ani opísať, ako to všetko ubehlo. Akoby to bolo včera čo sme spravili prvý krok, a teraz sa nám pomaly končia školské časy.

Podakovanie patrí celej škole, zvlášť učiteľom a najmä triednemu učiteľovi, ktorý pri nás stál v dobrom aj v zlom, odpúšťal nám naše previnenia a snažil sa nás viesť správnou cestou. Dal by nám aj nemožné, a preto na neho budeme spomínať až do konca života. Ďakujeme i našej vrátničke, že nás strážila ako oko v hlave, aby sme nosili prezuvky ako v poriadkovom pláne. Tiež všetkým učiteľom za ich nekonečnú trpezlivosť, ochotu a dobrotu, že nás naučili poctivú robotu. A boli aj zlí, keď bolo treba. Vždy keď bolo treba ste nám pomohli a podali pomocnú ruku. Sme vďační aj našim rodičom, bez ktorých by nebola naša existencia možná, zato, že vždy pri nás stáli a chránili nás. Bez vás, milí rodičia, by sme neboli tu, kde sme teraz.

Keďže sa čas nedá vrátiť dozadu a žiadny stroj času neexistuje, ostávajú nám už iba naše myšlienky, ktoré si dnes vyrozprávame. Spoznali sme sa od prvých chvíľ ako sme vstúpili do školy. Zjednotila nás dohromady ako jednu veľkú rodinu. Bojovali sme od prvého ročníka ako na rozbúrenom mori. Museli sme plávať ďalej aj napriek našim nevypovedaným otázkam a obavám, aby sme sa neutopili. Spoločne sme pádlovali za jedno veslo a zdolávali prekážky, ktoré boli nevyhnutné pre náš život. Pre niekolkých z nás to bolo ľahké ako facka, ale niektorí z nás museli usilovnejšie pracovať na tom, aby sa svojim prospechom dostali ďalej do nového ročníka. Nebolo to len o známkach a nabíflenom učive z rozličných predmetov, ale aj o životnej ceste, na základe ktorej sme nadobudli mnoho skúseností a poznatkov. Výsledky boli ukazovatele našej práce, pokroku v školskom vzdelaní a našim zrkadlom, za ktorým stálo veľa námahy a učenia sa. No musím povedať, že učenie nebolo vždy učením, ale bolo aj mučením, ktoré niektorým možno nedalo spať. Ale ako sa hovorí: „Čo ťa nezabije, to ťa posilní!“ Naše trápenie ešte neskončilo, pretože nás čaká ešte veľa práce a úsilia v tomto školskom roku. Nuž ako povedal Aristoteles: „Korene vzdelania sú horké, ale ovocie sladké.“ Posledný úsek konečnej cesty preverí naše doteraz vybudované zručnosti a znalosti.

Na záver chcem povedať, že život je boj, a preto bojujme ako doteraz a nevzdávajme sa. No tak poďme za svojím cieľom a budme vďační ľuďom, čo nás robia šťastnými, ale aj múdrejšími a posúvajú nás vpred. Veď všetko zlé, je na niečo dobré a preto žime a rozvíjajme sa. Nielen myslou, ale aj srdcom. Ďakujeme.

Za triedu IV.MK

Karina Terézia Smolková,

Simona Šibíková

Slávnostný prejav k stužkovej slávnosti, ktorá sa neuskutočnila z dôvodu zákazu zhromažďovania sa. (slávnostný prejav)

Vážený pán riaditeľ, drahá pani zástupkyňa, milý učiteľský zbor, rodičia, spolužiaci!

Minulosť nám už nepatrí a budúcnosť, ktovie, či príde. Dostali sme iba jeden malý úsek času, prítomný okamih. Ten sme sa rozhodli stráviť spolu s Vami, ľuďmi, ktorí s nami, predošlé takmer štyri roky, trávili čas, učili nás, podporovali, ale aj karhali a stále verili, že budeme lepší. Dnes je ten deň. Deň, keď pred Vami stojíme už ako zrelé plody Vašej snahy a dufame, že sa staneme prínosom pre spoločnosť a nielen odpadlým kusom. Stojíme tu, 32 ľudí, ktorí tvoria jeden celok IV.L a v mene všetkých Vás vítam na našej stužkovej slávnosti.

„Oslavovanie je vďaka za všetko, čo nám život prináša.“ Nám život priniesol aj tento okamžik. Ešte síce nevieme, čo s nami život zamýšľa, ale za to, že sme sa dostali až sem, vďačíme hlavne Vám.

Vážený pán riaditeľ, ďakujeme Vám za možnosť, ktorú ste nám dali, keď ste nás zobrali pod ochranné krídla poľnohospodárskej školy. Sme Vám vďační za všetky akcie, turnaje, výlety, vďaka ktorým nám odpadli hodiny.

Pani zástupkyňa, na Vás a hodiny matematiky nikdy nezabudneme. Vieme, že ste nám vždy chceli učivo vysvetliť čo najľahšie a my sme sa aj tak na Vás len pozerali ako teľatá na nové vráta.

Drahá naša pani triedna učiteľka, dostali ste nás v druhom ročníku a všetci vieme, aká „šťastná“ ste z nás boli. Keď sa na to spätne v čase pozrieme, práve Vám patrí naše najväčšie ďakujem. Vždy ste nás podržali, aj keď pravdu ste vedeli a snažili ste sa nás vytiahnuť aj vtedy, keď sme sa so školou už lúčili. Bránili ste nás, ale nám aj vynadali. Boli ste pre nás „školskou maminou“. Aj keby tisíckrát povieme ďakujem, nestačili by to. Poviem to ale aj tak, úprimne a za všetkých, ďakujeme za všetko, čo ste pre nás spravili pretože, neklamte si, nebolo toho málo.

Naša ďakovačka by nebola úplná bez našich pánov učiteľov a pani učiteľiek. Práve oni boli tými, ktorí sa nám snažili natlačiť učivo do hláv. Nie vždy sa nám darilo, ale aspoň snaha bola. Štyri roky ste kvôli nám šediveli, za čo Vám ďakujeme. Veríme, že si nás tu ďalší rok nenecháte a vymeníte nás za mladšie kusy, ktoré ešte nevedia, čo ich čaká.

Na záver by malo prísť to najlepšie a pre nás aj najdrahšie, a to poďakovanie našim rodičom. Drahí naši rodičia, žijete s nami už takmer 20 rokov a stále čakáte, kedy sa z nás, nerozvážnych a pojašených detí, stanú zodpovední ľudia. Čakáte a čakáte. Vo svojom srdci ale viete, že Vašími malými deťmi zostaneme navždy, pretože láska rodiča nepozera na vek dieťaťa. Môžeme sa my hrať na dospelákov. Ide to ľahko, keď vieme, že za nami stále čakajú ruky, ktoré nás chytia pri páde. Za to, že ste tu pre nás vždy boli, ste a budete Vám ďakujeme.

„Priemerný učiteľ povie. Dobrý vysvetlí. Skvelý demonštruje. Veľký inšpiruje.“

Nám sa svet začína otvárať, všade svieti zelená, dvere sú dokorán a sny pred nami. Inšpiráciu máme, ciele sa črtajú, dobrodružstvá čakajú a náš čas na hnojare sa končí. Nemusíte za nami plakať, toto nie je koniec a nehovoríme Vám ani zbytočne. Veríme, že sa naše cesty ešte pretnú a Vy na nás budete môcť byť hrdí a povedať: „S týmto človekom som dožil. Trpel som jeho angličtinu. Nechápal jeho výhovorkám.“ Alebo sa len usmejete a poviete: „Pamätám si ňu.“ Pretože my nezabudneme!

V mene triedy IV.L Vám ďakujem za pozornosť a želám príjemný večer, ktorý nás spolu čaká.

Za triedu IV.L

Marta Bystričanová

Začiatok či koniec?

Vážený pán riaditeľ, drahí učitelia, milí rodičia a spolužiaci!

Dnes sme sa všetci stretli pre tento slávnostný okamih, aby sme sa mohli rozlúčiť. Strávili sme spolu štyri roky, no tento bol náš posledný spoločný. Po rokoch strávených deň čo deň, bok po boku toho druhého, sa naše cesty rozchádzajú. Možno to tak vyzerá, ale nemôžem to nazvať koncom. No nie? Veď je to predsa začiatok niečoho nového, života tam vonku. Začiatok života, na ktorý sme sa celý čas pripravovali. Ale povedzme si na rovinu, jednoduché to nebude. Do dnešného dňa sme boli zvyknutí, že nás v škole čaká teória, po ktorej nasleduje nie vždy ľahká skúška. Milí moji spolužiaci, toto obdobie čoskoro skončí a nás v živote najskôr čaká skúška, z ktorej sa budeme musieť poučiť sami.

Štyri roky na strednej škole neboli vždy prechádzka ružovou záhradou. Mám pravdu. Uznajte sami. Spolu sme si prešli ťažšími chvíľami, nejedným problémom, nekonečnými hádkami... Myslím, že by som mohla pokračovať ďalej čo sa tohto týka, ale dnes tu nie sme preto, aby sme spomínali na hádky, ale práve naopak na spoločné riešenia, krásne spomienky z výletov, nekonečné záchvaty smiechu, a tak ďalej.

Dnes sme tu, aby sme sa všetkým poďakovali, tak mi dovoľte sa v prvom rade poďakovať pánovi riaditeľovi za to, že vytvoril skvelé podmienky pre naše štúdium, že nám umožnil zúčastňovať sa na rôznych súťažiach a mimoškolských aktivitách, vďaka ktorým si naša škola vybudovala dobré meno.

Veľká vďaka patrí našim pani učiteľkám a pánom učiteľom, ktorým vďačíme za mnohé vedomosti, ktorými nám plnili hlavu deň čo deň a my nie a nie prijímať také množstvo informácií. Doteraz sme si neboli vedomí toho, že ste nám vždy chceli dobre. Dnes ale vieme, že bez toho všetkého by sme tu dnes neboli. Nebudeme si klamať, ale niektoré dni nám nepekne znepríjemňovali ústne skúšania a testy, ale bez toho by to nebolo ono. Ďakujeme za vaše rady, ktoré sme si my ako tvrdohlaví študenti nie vždy zobrali k srdcu. Ďakujeme za vašu trpezlivosť a pevné nervy pri našich každodenných vzburách, najmä za zvládanie pohľadu na naše večne znudené tváre.

V neposlednom rade by som sa chcela v mene nás všetkých poďakovať vám, drahí rodičia, pretože bez vás by sme tu dnes nestáli. Ďakujeme, že ste nám dali možnosť študovať a ďalej sa rozvíjať, za vaše poznámky k učeniu a za motiváciu, ktorú ste v nás vedeli často vzbudiť.

Nakoniec sa chcem rozlúčiť s vami, milí spolužiaci. Nie vždy bolo jednoduché skĺbiť toľko názorov dohromady, ale takmer vždy sme sa snažili nájsť spoločné riešenie. Som rada, že som tieto štyri roky strávila práve s vami. Dodnes si pamätám na náš prvý deň v škole sprevádzaný nepríjemnými pohľadmi a skupinkovaním sa. Nebudem vám klamať, ale bála som sa, že to tak bude aj naďalej. Aká je však pravda? Pravda je taká, že sme za krátky čas dokázali vytvoriť skvelý kolektív a každým dňom ho utužovali viac a viac či už v škole, alebo mimo nej, až sme to spoločne dobojovali sem. Dnes tu pred vami hrdo stojíme ako dospelí ľudia a môžeme si pokojne vydýchnuť a povedať si: „Zvládli sme to.“ Ďakujeme za všetko a veríme, že sa čoskoro opäť stretneme.

Za triedu IV.T

Denisa Chylíková

Dištančné vzdelávanie (Glosa)

Sľubovali nám ho a už je tu. Museli sme zostať na dištančnom vzdelávaní. Niektorí sa tešia, iní plačú, ale čo už. Je to skutočnosť na dobu neurčitú.

Učitelia posielajú poznámky, vedú online hodiny, zadávajú domáce úlohy a žiaci sa poctivo učia každý deň na všetky predmety podľa rozvrhu. Toto je krásna predstava, ktorá v praxi nefunguje. Dôvody môžu byť rôzne. Odhliadajúc od neschopnosti množstva slovenských škôl zabezpečiť stabilné internetové pripojenie, sú tu prekážky, ako napríklad rodina.

Neviem či si ministri myslia, že na každého člena domácnosti pripadá samostatný počítač či notebook, ale realita je iná. Doma prebiehajú boje medzi súrodencami a víťazmi sú väčšinou rodičia. A keď sa už konečne dostane rad na vás, tak nejde internet. Viacerí isto poznáme ten pocit, keď si mladší brat alebo sestra vytlačia dvadsať obrázkov na projekty a nám nezostane farba na tri strany poznámok. Aspoň, že nemáme inú výplň času ako ručné prepisovanie, keďže krúžky zrušené, schádzanie zakázané a našim najlepším kamarátom sa stáva náš odraz v zrkadle.

A čo majú robiť tí, ktorí počítač vôbec nemajú? Takým by učitelia mali dať svoje adresy, aby im holubov poslali.

Ďalšou nevýhodou sú známky. Síce sa priemery zlepšia, ale po návrate do školy padneme hlbšie ako Titanic, ktorý doteraz leží na dne Atlantiku. Opisovanie je samostatná kapitola. Kým si v škole všetko aspoň starostlivo napíšeme na najmenší možný formát, čo môže byť všetko od veľkosti prstu až po dlaň, doma je to zápas s časom o nalistovanie správnej strany v zošite.

Tento systém nefunguje, podľa mňa aspoň. Nevylučujem, že existujú nejakí veľmi precízni žiaci, čo sa poctivo učia, ale som realista. Väčšina je rada, keď má poznámky v zošite aspoň založené, iným stačia aj v mobile stiahnuté. Do poslednej skupinky patria tí, čo zabudli heslo na Edupage a nechce sa im písať triednym učiteľom.

Na záver by mi nedalo nespomenúť kolegov, maturantov. Ja sa s úspešným ukončením školy na tento rok pomaly lúčim. Vidím, ako každým dňom osprostievam a snaha učiteľov, ktorí na nás tri roky kričali učivá, aby sme si aspoň niečo zapamätali, vyšla nazmar. Niektoré látky máme nedobraté, ďalšie nevysvetlené a tí, ktorí povedia, že maturant je už dospelá-chápajúca osoba, ktorá vidí súvislosti, sú na veľkom omyle. Ako sa predsa môžeme učiť, keď poznámky tvoria len sled náhodných slov, často aj nepresných. Aspoňže je na strednej dobre. Rok navyše nám neuškodí. Aj tak o roku 2020 budú všetci hovoriť len v súvislosti s Koronou a na chudákov, čo prepadnú, si nikto nespomenie.

Marta Bystričanová, IV.L

Akú cenu má mier?

Mier. Tak krátke slovíčko. Nieкто ho môže prehliadnúť a považovať za samozrejmosť. Iní preň môžu aj zomrieť. Mier má viacero podôb, ale vždy jeden cieľ. Rešpektovanie seba samého a ostatných, tolerovanie kultúr, náboženstiev a hľadanie spoločnej cesty vpred. Nie len dôvody na hádky, nepokoje, boj... Čo znamená mier pre mňa? Prečo sú niektorí ochotní pre toto slovo zaplatiť tak veľa?

Kebyže hľadám význam slova mier, nájdem skoro všade definíciu, že je to stav bez vojny či bojov. A čo je to vlastne vojna? Vojna je konflikt medzi štátmi, organizáciami alebo ľuďmi s použitím násilia. Už pri tejto definícii by som sa zastavila. Prečo spoločnosť, ktorá hlása pokrok a inovácie musí mať vždy v pohotovosti niekoho, kto koncept napredovania vybojuje? Odpoveďou sme my. Ľudia. Tvory plné závidi, ktoré druhému nič nedoprajú. Zamyslime sa nad dnešnou dobou. Nad dobou kde peniaze otvárajú dvere, značka znamená prestíž a tvrdo pracujúci ľudia sú na úplnom konci tejto „potravinovej pyramídy.“ Nepovšimnutí, zabudnutí...

Rovnosť je jednou z podmienok mieru. Solón raz povedal: „Rovnosť nemôže splodiť vojnu.“ Tento výrok je starý takmer tritisíc rokov a stále sa za ním skrýva veľká pravda. Rovnosť ľudí spája a vedie k jednotným cieľom, ale rozdiely ich vedú k súpereniu o prvenstvo a bojom. Teraz môžeme začať hovoriť o tom, akú cenu má mier, pretože on si vyberá tú najvyššiu. Cenou za mier sú životy nie len tých, ktorí zomreli, ale aj tých, čo na nich doma čakali... Cenou za mier sú siroty, rozbité manželstvá, rodičia, čo prišli o deti... „Ó, vráť sa skoro mieru mileny“.

Mier môže človek hľadať aj v sebe. Stav duševnej vyrovnanosti je čím ďalej vzácnejší. Tlak spoločnosti sa stále stupňuje a nie každý ho zvládne. Veľakrát som počula príbehy o ľuďoch, čo svoj život ukončili sami kvôli práci, financiám, nevydarenej láske... V ľudských očiach to môže vyzeráť ako malicherné dôvody. Ale, ak kvôli nim ľudia zomierajú, sú problémom. Preto musíme byť vďační za každý deň čo žijeme, lebo ani náš mier nemusí byť večný, pretože nikdy nevieme, ako nás vnútorný boj môže zničiť.

„Mŕtvi ľudia dostávajú viac kvetov ako živí, pretože smútok je silnejší než vďačnosť.“ Akú má teda cenu mier? Môžeme to vyčíslieť v peniazoch? Slzách? Padlých? Nie! Cenou za mier je smrť, ale hodnota mieru sa ráta v počte ľudí, čo môžu slobodne žiť, majú kde spať, čo jesť, vidia svoje deti vyrásť v šťastí a hrajú sa s vnúčatami, pretože mier má zmysel len vtedy, keď v ňom má kto žiť.

Žime tak, aby naša smrť nebola márna. Ďakujme tým, ktorí bojujú za to, aby sme my nemuseli. Starajme sa o seba a budujme svoj pokoj. Hlavne sa naučme tolerovať všetkých naokolo pretože: „Nikto nie je ostrovom samým pre seba, každý sme kusom pevniny, kusom súše. Smrť každého človeka umenší mňa, lebo ja som súčasťou človečenstva“.

Marta Bystričanová, IV.L

Odpoveď

Ten hlúpy pocit, keď máš v hlave prázdno.

Máš v sebe milión otázok, na ktoré potrebuješ odpoveď.

Pýtaš sa ich dookola a v rôznom poradí, ale nič nepomáha.

Odpoveď neprichádza a bohužiaľ ani tvoje vnútro ti neodpovedá.

Vieš, že potrebuješ z toho von, tak sa pýtaš ľudí,

osôb, ktorých sa to týka

a znova a znova seba ... ale nič,

nikto ti nedá odpoveď, ktorá by tebou zarezovala

a utvrdila ňu v tom, že tomuto chceš veriť.

Nemáš predstavu o tom, čo chceš počuť,

lebo ty chceš tú odpoveď cítiť a to je to,

čo žiadne slová nenahradia, nezaplnia ti tú prázdnotu,

tak hľadáš ďalej, pýtaš sa dookola,

ale odpoveď neprichádza a ty pomaly strácaš nádej, že ju nájdeš.

Katarína Majzelová, IV.L

Priateľ je človek, ktorého si na rozdiel od rodiny, vyberáme sami

Priateľ. Kto je to? Je to osoba, ktorá je v mojom živote od detstva? Je to človek, s ktorým ma spájajú záľuby? Potrebujeme priateľov vôbec v živote?

Rodina. Malá základná bunka spoločnosti, ktorá pokladá základy našej identity, nášho bytia. Hovorí sa, že rodinu si nevyberieme. Každý sa do nejakej narodí a tým sa dostáva do prvého spoločenstva. Nie vždy je rodina perfektná, nič predsa nie je dokonalé. Rodinu nemôžeme chápať, len ako pokrývne príbuzných členov, pretože je oveľa viac...

Pre mňa rodina predstavuje ľudí, ktorí ma poznajú s všetkými mojimi chybami a stále ma majú radi. Sú to ľudia, ktorým keď im v noci zavolám o pomoc, nepýtajú sa prečo, ale prídu. Sú to ľudia, s ktorými sa môžem celý deň smiať a noc preplakať a zostanú so mnou.

Rodičia, súrodenci, priatelia... Toto všetko je moja rodina. S niektorými som od narodenia, iných som len náhodne stretol po ceste naprieč životom. Ale všetci ma formovali a sformovali zo mňa človeka, akým som teraz. „*Nikto nie je ostrovom samým pre seba, každý je kusom pevniny, kusom súše...*“ Ernest Hemingway nám môže byť inšpiráciou. Bojoval vo vojne za svoju krajinu, za mier, za svoju rodinu a pri tom videl ako život ide ruka v ruku so smrťou. V svojich dielach nám ukazuje, že život nie je o jednotlivcoch, ale o spoločenstvách, pretože: „Smrť každého človeka umenší mňa, lebo ja som súčasťou človečenstva.“

Priateľov si hľadáme celý život. Niektorých stratíme, iných musíme opustiť, iní sa zjavia a ukážu nám, že nič nie je také zlé, keď sa máme o koho oprieť. Ja by som mohol povedať, že som šťastný človek. Našiel som skutočných priateľov, s ktorými je život veselší a noci prikrátke. Týchto niekoľko ľudí sa stalo mojou súčasťou a prežívam s nimi mladosť, ktorá sa po ich boku môže zdať nekonečná.

„A čo je mladosť? Dvadsaťpäť rokov?“ Nie. Mladosť je sloboda, radosť, pády, omyly, skúšky a veľa driny. Všetko to ale stojí za to, keď sme s ľuďmi, s ktorými to má zmysel...

Priateľ je človek, ktorého si, na rozdiel od rodiny, vyberáme sami, ale nemôžeme zabúdať na to, že aj on si vybral nás. Buďme vďační za možnosť byť s ľuďmi, ktorí nás ľúbia. Povedzme im, čo pre nás znamenajú. Nehanbime sa za priateľstvo, pretože nie je nič horšie, ako žiť sám. Nie je nič bolestnejšie, ako stratiť skutočného priateľa.

Ďakujem za pozornosť.

Marta Bystričanová, IV.L

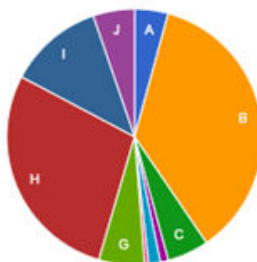
Music Hudba Muziek

Na našej škole prebiehala anketa: Aký druh hudby počúvate? Vyberať ste si mohli z klasickej hudby, country cez jazz, pop, rock až po ten najtvrdší žáner metal. Dopredu sa ospravedlňujeme poslucháčom punku (a tým aj skupine *Sex Pistols* a ich "*God save the Queen*", o ktorej robila prezentáciu na VŠ naša triedna a skončila na „koberčeku“ 😊), ktorý sme zabudli do ankety zaradiť.

Ankety sa zúčastnilo 400 žiakov a 42 pedagogických a nepedagogických zamestnancov. Každý si vybral ten svoj druh hudby, no našli sa aj takí, ktorí toho počúvajú viac. Dostali sa tam také mená ako Kali, Separ, skupina Nerieš, Aless, Sima, K-Pop, Pil C, Shawn Mendes, ale aj Avriel Kaplan, či Louis Armstrong.

Statistika hlasovania:

A	Classical	17	4.3%
B	Rhythm & blues (R&B) / Hip-hop / Rap	145	36.3%
C	Electronic dance music	21	5.3%
D	Country	4	1.0%
E	Folk songs	6	1.5%
F	Jazz	2	0.5%
G	Metal	23	5.8%
H	Pop	113	28.2%
I	Rock	48	12.0%
J	Oldies	21	5.3%

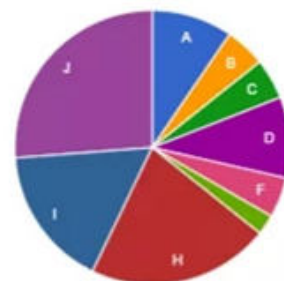
Medzi mladou generáciou suverénne zvíťazil **Hip- Hop/Rap** s 36,3% hlasov (145 žiakov), za ním nasleduje **Pop** s 28,2% (113 žiakov), tretí skončil **Rock** s 12% (48 žiakov), štvrté miesto obsadil **Metal** s 5,8 % (23 žiakov) a prvú päťku uzatvárajú **Elektronická tanečná hudba** a **Oldies** s rovnakým počtom hlasov 5,3% (21 žiakov).

Medzi učiteľmi sa taktiež našli takí, ktorí nemajú výhradne radi jeden druh hudby. Kombinácie typu Pop, Rock, Klasická hudba alebo ľudovky boli úplne bežné. Našli sa tu aj „depešáci“, a dokonca aj zástankyňa tvrdého metálu (týmto ďakujeme pani učiteľke Mičurovej, že ani medzi učiteľmi nie je tvrdý metal úplne zatratený 😊).

Medzi staršou generáciou našej školy vyhrali jednoznačne **Oldies** s 26,2% (11 zamestnancov), za nimi nasleduje **Pop** s 21,4% (9 zamestnancov), tretie miesto patrí **Rocku** so 16,7% (7 zamestnancov) štvrtí skončili **Country** a **Klasická hudba** s 9,5% (4 zamestnanci) a piate miesto sa taktiež delí na **Jazz**, **Elektronickú hudbu** a **Hip-Hop/ Rap** so 4,8% (2 zamestnanci).

Štatistika hlasovania:

A	Klasická hudba	4	9.5%
B	Rhythm & blues (R&B) / Hip-hop / Rap	2	4.8%
C	Elektronická tanečná hudba (EDM)	2	4.8%
D	Country	4	9.5%
E	Ľudovky	0	0.0%
F	Jazz	2	4.8%
G	Metal	1	2.4%
H	Pop	9	21.4%
I	Rock	7	16.7%
J	Oldies	11	26.2%

Ja, osobne, tiež jeden druh hudby nepreferujem a mám veľmi čudnú kombináciu žánrov. Som síce tvrdá metalistka, no moje srdce patrí aj opere a klasickej hudbe

Katarína Majzelová, IV.L

Na slovíčko s Tomášom Bezdedom

Spevákovi, Tomášovi Bezdedovi, ktorý navštevoval našu školu ako my, sme položili pár otázok.

Čo Vás priviedlo k hudbe?

K hudbe ma vlastne priviedla ocinova gitara, ktorú dostal na narodeniny a na ktorú on prestal istý moment hrať a ja som ju jedného dňa chytil do rúk. Odvtedy som ju už nepustil.

Kedy ste sa dostali do povedomia verejnosti? Môžete nám o tom niečo povedať?

Do povedomia verejnosti som sa dostal v roku 2005, keď skončila prvá show Slovensko hľadá superstar. Spieval som a hral na gitaru už oveľa skôr. Také moje prvé verejné vystúpenie pred publikom bolo na strednej škole v rámci imatrikulácii alebo už rôznych iných školských akcií.

Kto Váš inšpiroval a inšpiruje pri tvorbe hudby?

Inšpiroval ma asi otec, ktorý počúval veľmi rád QUEEN alebo PINK FLOYD a samozrejme veľa inej dobrej hudby. Musím povedať, že tieto dve kapely ma inšpirovali asi najviac a začal som hrať ich skladby. Trénoval som na gitare aj 4-5 hodín denne. Mal som klasickú gitaru s nylonovými strunami, no v tej dobe bolo moderne mať kovové, a tak som si ich vymenil. Veľmi rýchlo som zistil, že som neurobil dobre, lebo tie kovové struny sa zarezávali viac do brušiek prstov a oveľa viac to bolelo, ale mal som kovové struny. 😊

Vždy, keď si len tak hrám na gitare, tak si nahrávam melódie, ktoré sa mi páčia. Ak ide z nich ide emócia a sú melodické, tak ich ďalej rozvíjam a skúšam do toho písať text. Je to veľmi krásna vec, tvoríť vlastné skladby. Na svete je už toľko skladieb a máme len 7 zaklatých tónov a 5 poltónov. Aj tak sa dá vymyslieť, stále nejaká nová skladba. Je to neskutočné a neviem či sa dá opísať ten pocit, keď príde na svet nejaká nová skladba. Je to súhra emócií, nálad, možno aj hnevu, smútku, skrátka všetkého, čo v tom okamihu muzikant prežíva a ide to z neho von ani nevie ako. Všetko musí byť podložené inšpiráciou, ktorú zažívam dennodenne. To je ta najkrajšia kreatívna doba, a naopak najhoršie pre muzikanta je, keď ráno vstane a nič ho nenapadne a nechodí to aj celý deň, týždeň, mesiac. Samozrejme, že sú aj také dni a patrí to k tomu, ako aj náš život, ktorý je jedna hojdajúca sa krivka. Ak mam opísať svoje skladby, môžem povedať že milujem melodickosť. Keď je skrátka tá skladba zapamätateľná a spevavá.

Čo iné ako nové skladby môže muzikant pripravovať, tak verím že budem mať dosť nápadov a inšpirácie.

No, ešte som súčasťou aj jedného skvelého komediálneho seriálu UHORČÍK, kde sme skvelá partia.

Pevne verím, že v roku 2021 budeme točiť ďalšie časti.

Oblúbene jedlo: podľa fyzickej záťaže 😊 pizza, cestoviny, ryža, mäso,

Oblúbený spevák: Freddie Mercury z kapely QUEEN, kapela PINK FLOYD

Film: Braveheart (Statočné srdce s MEL GIBSON)

Krajina: America - California, Anglicko - London

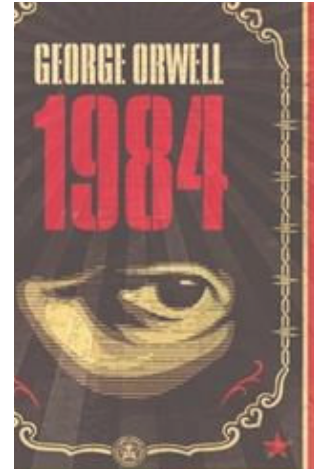

Za rozhovor ďakuje časopis AVIS

KNIHOMOL

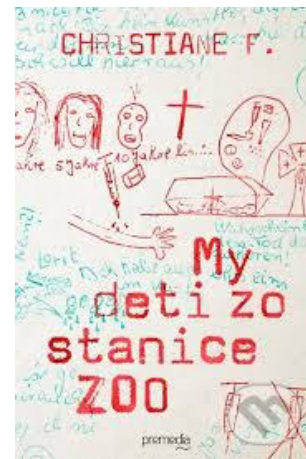
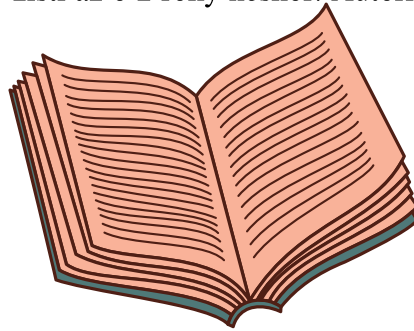
George Orwell – 1984

Veľmi zaujímavá kniha, ktorá v sebe spája prvky spoločensko-politického diania, a zároveň je vedecko-fantastická. Odráža obraz komunistickej diktatúry, ktorá zničila život každému jedincovi, a aj hlavnej postave Winstonovi Smithovi, ktorý sa rozhodne vzoprieť systému. Táto kniha vyšla v roku 1948, ale už vtedy bola nadčasová.

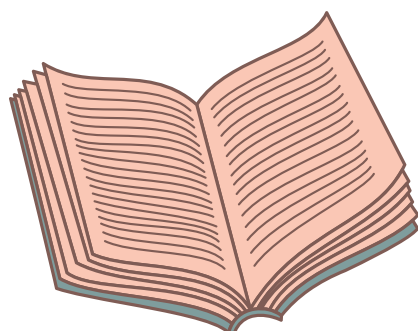
Christiane F. - My deti zo stanice Zoo

Kniha, ktorá poukazuje na temnú stránku Berlína. V knihe sa stretneme so ženskou hlavnou postavou, ktorá predstavuje samotnú autorku. Tá sa vo veku 12 rokoch po prvýkrát stretáva s drogami ako hašiš, marihuana. V 14-tich rokoch jej do života prichádza heroín. Aby mala peniaze na svoju závislosť, začne robiť prostitútku. Jej mama to zisti až o 2 roky neskôr. Autorka má do dnešných čias problémy s drogami.

Tereza Olhová - Nespúšťaj oči z trate!

Kniha, ktorá málo koho zaujme, ale predsa je zaujímavá. Opisuje zážitky z ciest slovenskej herečky Jany Olhovej, ktorá pravidelne cestuje po Slovensku. Ako vravela moja dlhoročná kamarátka, a zároveň dcéra Jany Olhovej, Eva: „Je to náročné keď je mamina preč, ale dá sa na to zvyknúť.“ Kniha obsahuje veľmi krásne ilustrácie.

Adam Vargončík, IV.T

Sklenená izba – Simon Mawer

Krásny, citlivý a strhujúci román, ktorý Vás preniesie do prostredia tesne pred 2. svetovou vojnou, kde s hlavnými postavami prežívate chvíle radosti, sklamania túžby a bolesti. Kde Sklenená izba nie je len časť domu, či priestoru. Je to miesto, kde ľudia odhaľujú svoje najhlbšie tajomstvá, kde sa cítite v bezpečí pred nástrahami sveta. Je to miesto, kde elegancia, krása a jednoduchosť dostali nový a nepoznaný rozmer. Je to príbeh, v ktorom existuje veľa druhov lásky. Príbeh o bohatých židovských rodinách počas vojny, príbeh dvoch blízkych priateľiek, ktoré čelia odlúčeniu, ale najmä, je to príbeh samotného domu a samotnej Sklenenej izby, ktorá sa pôsobením ónyxovej steny mení na tlčúce srdce celej knihy.

Kniha sa dostala aj s filmovania s rovnomeným názvom **Sklenená izba (2019)**. Ide o film česko – slovenského pôvodu, v ktorom môžete vidieť hviezdy ako Hanna Alström, Karel Roden, Carice van Houten, Alexandra Borbély, Karel Dobrý, Zuzana Fialová...Dej sa odohráva vo vile Tugendhat v Brne.

Sedem smrtí Evelyn Hardcastleovej – Stuart Turton

Ak hľadáte knihu, nad ktorou by ste sa chceli poriadne potrápiť, potom kniha Sedem smrtí Evelyn Hardcastleovej je tá pravá. Prenesiete sa do vyššej anglickej spoločnosti, kde hlavný hrdina Aiden Bishop musí za 8 dní v 8 rôznych hostiteľoch vyriešiť záhadnú vraždu alebo samovraždu (?) mladej Evelyn v sídle jej rodičov, ktorí usporiadajú po 19.-tich rokoch od krutej vraždy svojho syna ples, na ktorom sa zúčastnia tí istí ľudia, ako v deň, keď bol zavraždený. No počas ohňostroja na plese je počuť výstrel pri jazere. Nikto nevie nájsť hostiteľku, ani jej dcéru.

Dej je dokonale napísaný až do najmenšieho detailu. Strhne Vás tak, že nebudete vedieť prestať čítať.

Toto dielo je niečo nové. Na každej strane nová zápleтка, nové postavy deje, a keď už si začínate myslieť, že ste vyriešili celú záhadu, tak pár strán dokonca sa udeje nečakaný zvrät. Spoločnosť Vám budú robiť múdri, vypočítaví, neschopní, desiví šľachtici, slúžka, ktorá v minulosti zabila desiatky ľudí, lokaj, ktorý sa Vás bude snažiť zabiť v každom jednom hostiteľovi a Morový doktor, ktorý bude nepriateľ či jediný Váš spojenec?

Rozhodne sa knihu oplatí prečítať – no nie je zaručene pre každého!

Niečo pre fanúšikov Harryho Pottera!!

Asi každý, kto videl filmy o Harrym Potterovi čakal poštu z Rokfortu od sovy. Nieкто stratil nádej a nieкто stále čaká. Jednou takouto „čakajúcou“ osobou je moja kamarátka študentka Právnickej fakulty Mateja Bela Martina Lužná. Je to asi ten najväčší fanúšik HP, akého som kedy stretla. Za všetko povie toto „krátke“ interview, v ktorom si vyliala svoje city 😊

1. Kedy si sa prvýkrát stretla s filmom/knihou o Harry Potterovi?

Prvýkrát v mojom živote som sa stretla s filmom ako trojročná. Bola to prvá časť, ktorú mi mama nahrála na VHS kazetu, keď bol Harry prvýkrát v TV na Markíze. A síce už dávno disponujem filmami na iných nosičoch, túto verziu na videokazete si vždy rada pozriem (hlavne ma tešia tie krátke pol minútové reklamy (smiech)). Rovnako mi potom už dokúpili druhú a tretiu časť na VHS. Je to zážitok pozerať v dnešnej dobe vyspelých technológií a má to veľké čaro.

S knihami som sa prvýkrát stretla ako 10-ročná, keď som si prvú časť požičala z knižnice a za týždeň u tety na letných prázdninách v Lučenci som ju „zhltla“. Od toho momentu som bola definitívne zamilovaná.

2. Čo ťa na ňom zaujalo najviac?

Na príbehu o Harrym ma ako malé dievča zaujal hlavne ten čarovný svet. Škola, ktorá vyzerá ako obrovský hrad a je postavená v horách? To ma dodnes fascinuje. Zaujímavé tvory, škriekajúce rastliny, metlobal a sovia pošta, toto všetko je pre dieťa asi najviac fascinujúce práve preto, že je to niečo, s čím sa ešte nikdy nestretlo a podnecuje to jeho fantáziu.

3. Bola si aj ty jedno z tých detí, čo čakalo na list študovať na Rokforte a ktorú fakultu by si si vybrala?

Mám 22 rokov a čakám na neho doteraz, hah. Príslušnosť k fakulte by za mňa musel vyriešiť triediaci klobúk, ale ako vieme podľa slov Harryho, keď odprevádzal svojho syna Albusa Severusa Pottera na Rokfortský expres, netreba sa báť povedať triediacemu klobúku, čo chcete, lebo určite zoberie ohľad na vaše pranie. A keďže stránka Pottermore.com (odporúčam každému potterheadovi) ma zaradila do Bystrohlavu, moja odpoveď je, že by som si vybrala Bystrohlav.

4. Aká je tvoja najlepšia a najhoršia spomienka v súvislosti s Harrym Potterom?

Najlepšia a najhoršia spomienka sa mi spája akoby dokopy, keď som sa ocitla v Londýne, v natáčacích štúdiách spoločnosti Warner Bros. Ten pocit, keď sa prechádzate po moste, kde uháňal Rytiersky autobus; keď stojíte pri obrovskej, niekoľko metrovej šachovej figúrke kráľovnej alebo keď sa pred vami zdvihne kinové plátno a vy sa ocitnete pred dverami do Veľkej siene, na to nezabudnem nikdy v živote. No má to aj tú odvrátenú stránku. Zastávam si názor, že ako dieťa by som nechcela tieto miesta navštíviť práve preto, že tam vidíte ako ten film vznikol ako malému dieťaťu by mi to určite zruinovalo všetky sny o sovej pošte a nástupišti 9 a ¾. Takže ako také zhrnutie by som povedala, že je to úžasný zážitok a odporúčam ho všetkým fanúšikom, avšak proti stene na stanici Kings Cross sa radšej nerozbiehajte. Nejde o to, že by sa ľudia čudovali, už sú na to zvyknutí, no ja som si vďaka tomuto pokusu odniesla narazené zápästie a rozštiepený sen, že sa raz dostanem na Rokfort (aj keď nádej umiera posledná).

5. Akého Patronusa by si si vybrala?

Patronus, teda z latinčiny ochranca, sa každému zjaví v podobe, ktorá ho najviac akoby definuje. Pri mne by to mohli byť len dve zvieratá, pes alebo kôň. Nechala by som sa prekvapiť (smiech).

6. Máš nejaké veci, ktoré sa týkajú Harryho Pottera?

Myslím, že najviac vypovie priložená fotografia, ale tak opis by vyzeral asi takto: ponožky, tričká, mikiny, tepláky, legíny, tašky, šál, papuče, prsteň, náhrdelník, obliečky na periny, knihy samozrejme, a nie len príbehové, ale aj zberateľské edície miest, postáv a podobne, DVD, prútik Severusa Snape-a, fazuľky každej chuti (sú naozaj odporné niektoré), poháriky a najnovšie aj adventný kalendár s postavičkami, no plánujem zbierku rozširovať (smiech).

7. Myslíš si, že film je lepší ako kniha?

Myslím si, že vždy je kniha lepšia ako film. Predsa keby boli filmy rovnaké ako knihy, nemali by hodinu a pol ale minimálne 3 hodiny. Každopádne pri Harry Potterovi by vôbec nevadila natiahnutá minutáž, resp. rozdelenie do dvoch filmov, ako je to pri poslednej časti, keďže ten, kto videl iba filmy prišiel naozaj o veľa zaujímavých vecí a preto takto na koniec odporúčam všetkým, ktorí nečítali Harryho Pottera, aby mu dali šancu. Určite neoľutujete! :)

Katarína Majzelová, IV.L

Rakovina si nevyberá.

Dlho som premýšľala, čo napíšem a ako vôbec začnem.

Rakovina si nevyberá. Človek o tom ani nevie a stretáva na ulici ženy, mužov aj deti, čo majú rakovinu. Nevyberá si čas ani miesto. Keď však ľudia vidia človeka, ktorý je bez vlasov hlavne u žien a deti, zľakne sa. Hneď to v tom človeku vyvolá ľútosť, strach a niekedy povrchnosť. Ľudia si pod pojmom rakovina hneď spomenú na vypadanie vlasov, nevoľnosť a na človeka, ktorý je bledý a slabý. Toto všetko poznajú z filmov, no vedia o tom niečo viac? Niečo z tých filmov je síce pravda, ale musia si uvedomiť, že to všetko je len vedľajší účinok toho, aby liečba zabrala.

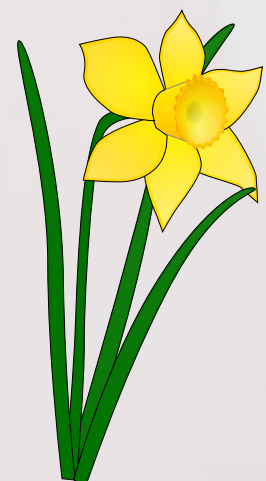
Možno niekto nevie, možno niekto vie, ja sama mám onkologické ochorenie ... Nie je to nič, prečo by ste mali odo mňa odskakovať, či dívať sa na mňa. Pýtajte sa, pýtajte sa či to bolelo, či som vládala, či sa to dalo liečiť bez problémov alebo tam boli komplikácie. Pýtajte sa, prečo sa mi to stalo, kde som to mala. Čo som robila, keď som to dostala. Nás tie otázky nebolia, nenahnevajú ani nijak neurazia. Ale každý človek reaguje inak na chemoterapiu a inak sa s ňou vyrovnáva.

Môj priebeh bol trochu ťažší.

Ako to celé začalo?

Bol to rýchly spád. Verte mi, nikto to nečakal. Už týždeň som mala bolesti v ústach, afty, angínu. Šla som k lekárovi, ktorý mi dal nejaké lieky. A keď už to vyzeralo že je všetko v poriadku a ja sa môžem vrátiť opäť do školy, lieky ktoré mi nasadili vyvolali ako keby „bitku“ medzi dobrými bunkami a tými zlými a ja som ráno pri chystaní sa do školy odpadla. Hneď sme šli k lekárovi. Tam som ešte niekoľkokrát odpadla. Zavolali záchranku a odviezli mňa do nemocnice, kde mi hovorili, že to bude len dehydratácia alebo menštruácia, veď som mladé dievča. V nemocnici mi zobrali krv a podobne. Asi o 2 hod. prišli moji rodičia s taškou vecí, že iba na jednu noc.

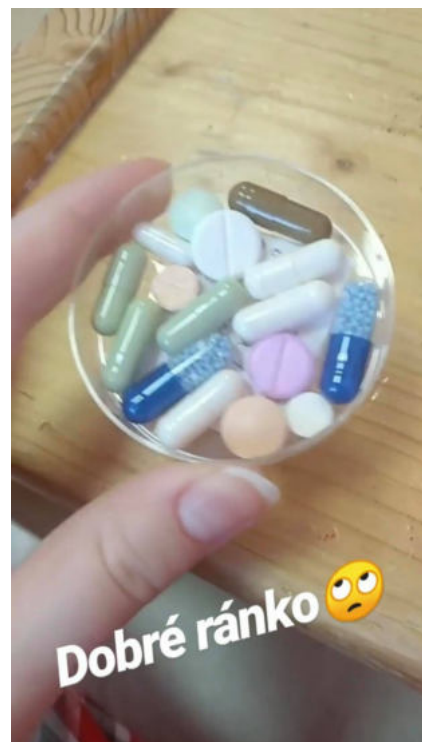
Na chodbu si ich zavolala doktorka, ja som o ničom nevedela. Mama sa vrátila so slzami v očiach a povedala, že sa ide do Banskej Bystrice. Nepovedala prečo, keď sme tam prišli, stačil mi ten nápis, aby mi začalo prudko biť srdce. Vtedy mi mama povedala, prečo sme tu. Že majú „podozrenie na leukémiu“.

Čo je to leukémia ? A čo to má spoločne s rakovinou ? Leukémia je druh rakoviny, nie je to nádor, ale je to ochorenie krvi. Robili mi vyšetrenia všelijakého druhu. Na chodbe som vídala matky ako sa smejú, hrajú s deťmi. Tie deti boli bez vlasov a mali hrozne veľa hadičiek v sebe. S mamou sme boli zhrozené, ako sa môžu v takejto situácii usmievať a hrať sa. S odstupom času sme prišli nato, že ak sa človek v takejto situácii poddá zlým myšlienkam a zlým pocitom, bude mať horší priebeh liečby. A čím je človek veselší a verí, že to prekoná, tým cíti sa lepšie on aj jeho telo. A potom je aj priebeh liečby oveľa ľahší.

Z výsledkov sme sa dozvedeli, že sme prišli ako sa hovorí „o 5 minút 12“. Mala som celú kostnú dreň zamorenú a k tomu nádor na hrudi. Malo to veľmi rýchly spád. Začala chemoterapia. Každý deň som sa pozerala do zrkadla, chytala si vlasy a bála som sa, čo ak už nenarastú. A tá otázka... tá otázka, na ktorú ti nikto nikdy neodpovie; „PREČO, PREČO JA?“ Začala chemoterapia, injekcie, lieky a podobne. Postupom mi začali vlasy padať, až kým nevypadli, tak že som mala kde - tu vlasy a inak holú hlavu.

V deň, keď som rozhodla, že už nechcem ďalej trpieť a poprosila som mamu, či ma môže oholiť. Sadla som si do stredu malej izby, medzi dve postele. Len som počúvala strojček, ako mi ide po hlave, slzy stekali po líkach. Bola som otočená k dverám, prišla sestrička s liekmi. Keď má videla v tom stave, mala slzy v očiach. Na druhý deň mi doniesla krásnu bielu šatku s fialovými detailmi na vlasy, ktorú mam doteraz. Keď som prvý raz v noci šla na záchod zasvietila som si a popravde zľakla som sa samej seba. Haha. Poviem vám bola som krásna. Možno si teraz myslíte, že som namyslená, ale bola som krásna ako aj ostatne deti v nemocnici, ako všetci ľudia bez vlasov.

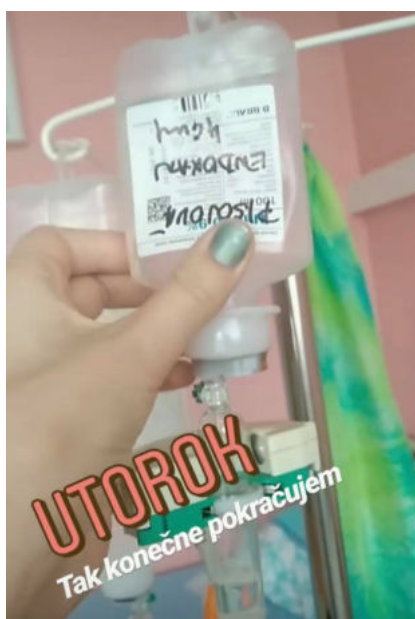

Priebeh liečby má každý iný. Chemoterapia, lieky, pauzy. Žiadne hodnoty, kompilácie a podobne. Môj priebeh bol, ako som už povedala, trochu komplikovaný. Prvé dávky chemoterapie vôbec nezaberali, preto som musela pristúpiť na oveľa silnejšiu chemoterapiu s oveľa dlhším priebehom, čo bolo najhoršie, pretože prišli oveľa väčšie komplikácie. Táto liečba trvala rok v nemocnici na tekutej forme chemoterapií a rok tabletkovou formou chemoterapií doma.

Moja liečba trvala 818 dní.

Uvedomila som si, že človek si musí dávať na seba pozor. Nie že zdravo sa stravujem, preto sa mi sa nemôže nič stať, to vôbec nie. Či ste celý život zdraví alebo máte slabšiu imunitu, rakovina si nevyberá.

Existuje množstvo druhov rakoviny. Keď už vieme, že rakovina je súčasťou našich životov, nebojte sa ísť sa dať skontrolovať. Je potrebné tomu predísť. Je na to liek. Treba to vychytať v správnom čase. Je veľmi dôležité, aby ste išli na preventívnu kontrolu. Chodte sa dať skontrolovať, či ste už mali v rodine niekoho, kto mal rakovinu alebo nie. Nebojte sa toho. Jeden odber krvi alebo jeden röntgen, či sono Vám neublíži. Nezabudnite. Rakovina sa stala súčasťou nášho života, preto ju netreba podceňovať.

“Niekedy si musíš proste prejsť cez to najhoršie, aby si sa dostal k tomu najlepšiemu. Buď silný a vydrž. Bude to stať za to.”

Samanta Pišojová, IV.L

Môj priebeh KORONY

Počas mojej „vedátorskej“ práce som sa zúčastnil konferencie konanej v jednom z Pálffyovských sídiel. Z celej konferencie mi najviac ostali v pamäti dve veci. Jednou bola prednáška o autizme, kde prednášajúca vášnivo hovorila o chromozóme Y ako o niečom, čo je vlastne pokusom prírody. V kontraste so stabilným X-kom. A teda myšlienka, ktorá mi utkvela v pamäti (vôbec nemusí byť pravdivá) je, že sa s ypsilonom viažu všetky možné choroby. Dúfam, že už zaznamenávate tú snahu o premostenie s témou, teda aspoň som to takto neliterárne a nedramaticky zdôraznil. Hold, nie každému visí doma Pulitzer. Nevieť ako vy, ale ja ho teda doma nemám. Niekedy ma to aj trochu hnevá. No dobre, cítim sa, akoby mi niekto ťahal hlavu po brizolite. Ako typický chlap vopred priznávam, že „soplík“ a teplota 37°C sú pre mňa smrteľné. Nebyť starostlivosti nežného pohlavia, tak je už zo mňa reinkarnovaná dážďovka.

Dostal som návrh napísať, čo to o „korone“ - COVID-19 (2019-nCoV), ktoré zapríčiňuje SARS-CoV-2. Nie preto, že by som o tom čosi vedel, ale pretože som to ako-tak prežil. Musím sa priznať, že som si pri predošlej vete pomohol stránkou WHO, teda Svetovou zdravotníckou organizáciou. Budovanie napätia v príbehu je dôležité (to už vedel aj Hitchcock). A kde ho mám budovať, keď je každému jasné, že som prežil a neprajníci na mňa nanešťastie nemôžu poslať vyhladovaný krdeľ sliepok s pokrikom „Chaaarge“, aby osviežili tempo príbehu. Pre čitateľov mladších ako 18 rokov môžem len dodať: „Áno, máte pravdu, zúfalo som očakával pomoc v Sudoku.“ Lenže na to ma hneď skolila zvyšujúca sa teplota. Keď som si myslel, že už nič horšie nemôže byť, a práve som odovzdal heslá do všetkých svojich švajčiarskych účtov (tie nemám, ale bez nich by to stratilo zmysel pre drámu), tak prišla bolesť hlavy. Aby bolo jasné, ja takéto niečo nemávam, nie som na to zvyknutý. Preto som nemohol pociťovať empatiu s človečenstvom trpiacim touto preukrutnou ranou z Olympu. V momente som prestal myslieť na Sudoku. Ani len náhodou mi také niečo neprišlo na um. K tomu všetkému sa pridala „tuberický“ kašeľ a malátnosť. Konečne prišiel deň testovania a ja som si mohol vyskúšať, či som stále schopný v takom stave odšoférovať 40 km tam a naspäť (to je samozrejme, ale takto to znie drsnejšie po tom fiasku s bolesťou hlavy). Medzitým sa musíte alebo teda chcete separovať, keďže vidíte, že ostatní to akosi znášajú lepšie. Hm, až podozrivo lepšie. Vráťme sa k vete „Medzitým .... „ ... skúste si pustiť na YouTube hudbu pod týmito kľúčovými slovami: „The Birds Final Attack Sequence with Full Symphonic Score.“ Teraz ste pridali ten správny rozmer k textu.. Video mi pripomína scénu, keď sa snažíte v noci dostať na toaletu. Samozrejme, že máte baterku a idete po schodoch, ktoré vŕzgajú. Všade kvetináče s kvetmi, vrhajúci milióny tieňov. Čudné obrazy visiace na stenách. Ináč, tú kurkumu, čo sme zasadili, tak vôbec nevykvitla. Budem vďačný za každú dobrú radu v tomto smere. Nadychujete sa a váhate pri otvorení dverí, či vôbec chytiť kľučku. Na rozdiel od herečky, ja som mal väčšie šťastie. Nikto. To „nikto“ ma sprevádzalo dosť dlhú dobu. Hovorí sa o štyroch stenách, ale ja som napočítal šesť. Našťastie sa COVID-19 (2019-nCoV) dal na odchod a ja som vyzdravel. Každopádne držím palce každému chorému s ťažším priebehom. Nie je to sranda! Nechcel by som si to zopakovať.

Mgr. Tomáš Jakuba, PhD.

Naše mamičky na materskej dovolenke

Meno: **Michaela Chabadová**

Vysoká škola: Žilinská univerzita , Trnavská univerzita

Aprobácia: Anglický jazyk a literatúra – etická výchova

Vyučovacie predmety: Anglický jazyk, etická výchova, aplikovaná psychológia

Dĺžka pedagogickej praxe: Na škole pôsobím od septembra 2011

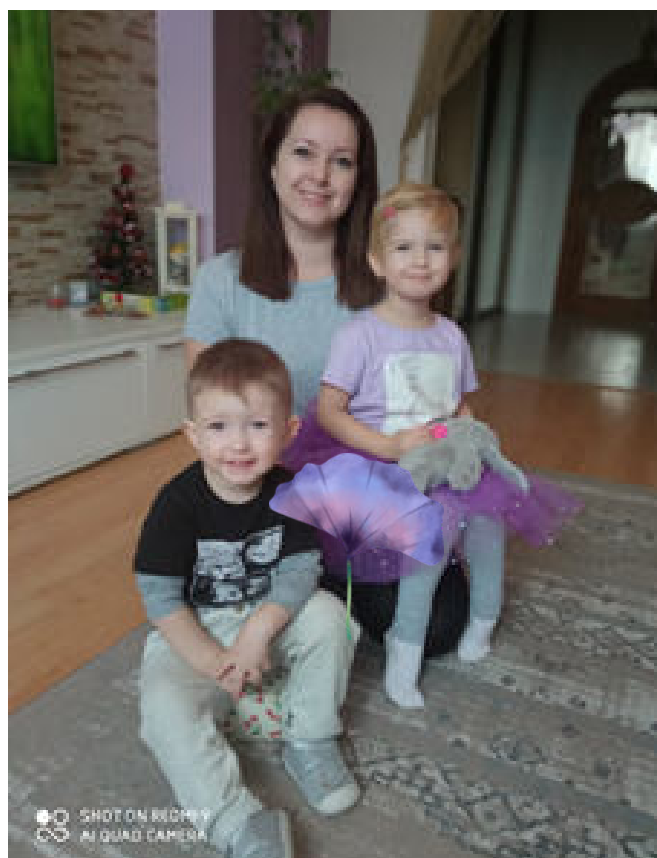
Dĺžka materskej dovolenky: V septembri 2020 to boli dva roky

Počet detí: Jedno - Jurajko, ktorý v septembri oslávil druhé narodeniny

Záľuby: Literatúra, pečenie, turistika, in-line korčule, bicyklovanie

Čo je najkrajšie na materstve: Človek dostane druhú šancu prežiť detstvo, učí sa vnímať svet nevinnými detskými očami a nadchýnať sa z vecí, ktoré mu za roky zovšedneli. Taktiež môžem bez výčitiek celý deň stráviť v pyžame, nikde sa nemusím ponáhľať → jednoducho čistá hlava 😊

Trávenie voľného času: Čo je to voľný čas?? 😊 Väčšinou ho trávim s Jurkom na dlhých prechádzkach v prírode, prípadne si spolu čítame knižky, niečo upečieme. Večer si rada pozriem nejaký dobrý film.

Meno: **Monika Kaplárová**

Vysoká škola: SPU v Nitre odbor špeciálne chovateľské odvetvia, UVLF v Košiciach odbor kynológia

Aprobácia: Zootechnika, kynológia

Vyučovacie predmety: Odborné kynologické a zootechnické predmety (PLP, CPV, ETP, VPB, VEP, OLP, JAZ, CHK, VCE, RHZ, HZT)

Dĺžka pedagogickej praxe: 6 rokov

Dĺžka materskej dovolenky: 3,5 roka

Počet detí: 2, Eliška 3.5 roka a Jakub 1.5 roka

Záľuby: Turistika, knihy, hudba, filmy

Čo je najkrajšie na materstve: Najkrajšie je vidieť spokojné deti, ktoré si dokážu užívať každú chvíľku počas dňa a majú úprimnú radosť z maličkostí. Detský úsmev je to najkrajšie, čo môže byť. A ešte je tu obedňajší spánok detí, ktorý si dokážem užívať ja. :D

Trávenie voľného času: Večerné upratovanie hračiek, domáce práce, štúdium na KU v RK odbor učiteľstvo biológie, dobrý film.

Meno: **Silvia Rovňaniková**

Vysoká škola: Trnavská univerzita v Trnave, Pedagogická fakulta

Aprobácia: slovenský jazyk a literatúra, biológia

Vyučovacie predmety: rovnako, ako aprobácia

Dĺžka pedagogickej praxe: 5

Dĺžka materskej dovolenky: 1,5 roka

Počet detí: 1 - Alžbetka

Záľuby: čítanie, varenie, príroda

Čo je najkrajšie na materstve: Všetko je krásne... Myslela som si, že sa budem nudiť, ale vôbec nie. Je to taka stereotypná pohoda, ktorá mi vyhovuje, baví ma učiť Alžbetku nové veci a sledovať, ako vníma svet, a ako ju fascinujú obyčajne maličkosti. Celkom si spolu užívame. Len ma mrzí, že momentálna situácia nás v mnohom obmedzuje.

Trávenie voľného času: To, prosím, čo je voľný čas? Na materskej nejako neexistuje

Meno: **Barbora Martáková**

Vysoká škola: Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach

Aprobácia: Učiteľstvo odborných predmetov

Vyučovacie predmety: Výživa a dietetika, Anatómia a fyziológia, Mikrobiológia a parazitológia, Hygiena potravín, Veterinárna starostlivosť a choroby zvierat, Patologická anatómia, Latinčina, Prax

Dĺžka pedagogickej praxe: 3,5roka

Dĺžka materskej dovolenky: 2roky

Počet detí: 1

Záľuby: Pobyt v prírode, knihy, starostlivosť o zvieratá

Čo je najkrajšie na materstve: Keď sa synček smeje, je šťastný a teší sa z niečoho. Keď mi povie mama. Hovorí to zatiaľ krátko, ale keď ma tak osloví, je to pre mňa úžasný nový pocit.

Trávenie voľného času: Voľný čas trávim najmä spoločne ako rodina pobytom v prírode. Zatiaľ sú to len kratšie prechádzky, ktoré synček zvládne. Časom dúfam, prídu aj dlhšie túry. A ak som doma, tak voľný čas trávim najmä varením, ktoré mi už celkom aj ide. 😊

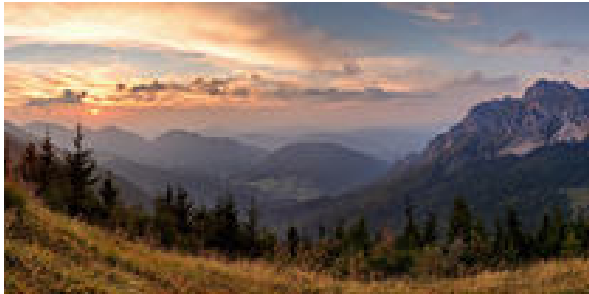

Severopovažský región

Severopovažský región je preslávený svojimi prírodnými, ale aj kultúrno-historickými pamiatkami. Vďaka tomu patrí k najatraktívnejším oblastiam Slovenska. Väčšina jeho územia je hornatá, bohatá na lesy a prírodné krásy. Ako región cestovného ruchu oficiálne zahŕňa okres Bytča, Považská Bystrica, severnú časť okresu Púchov, Žilina, Kysucké Nové Mesto a okres Čadca.

Prírodné pamiatky:

Najcennejšie prírodné hodnoty sú chránené v Národnom parku **Malá Fatra** a chránených krajinných oblastiach **Kysuce** a **Strážovské vrchy**.

Stavebné pamiatky:

Celý región je mimoriadne bohatý na stavebné pamiatky z rôznych historických období. Veľmi často sú medzi nimi zastúpené kúrie a kaštiele, s ktorými sa možno stretnúť takmer v každej obci. Najcennejšie zámky sa nachádzajú v **Budatíne** a **Bytči**. Zrekonštruované stredoveké námestia v Žiline a Rajci sú pamiatkovo chránené. Vo viacerých obciach v okolí Žiliny sa možno dodnes stretnúť s pamiatkami ľudovej architektúry, z ktorých viaceré sú umiestnené v **múzeu v prírode vo Vychylovke**, známom aj **lesnou úvraťovou železničkou**.

Kristína Miškechová, III.AT

Hrady v Severopovažskom regióne:

Najstaršími architektonickými pamiatkami sú zrúcaniny stredovekých hradov situované obyčajne na krásnych vyhlídkových miestach (**Strečno, Starý hrad, Lietava, Hričovský hrad, Súľovský hrad...**).

*Lietavský hrad

Drotárske umenie:

Celá oblasť bola v minulosti známa aj podomovým drotárstvom, ktoré dosiahlo vysokú umeleckú úroveň. Zachované drotárske práce sú vystavené v unikátnom drotárskom múzeu v **Budatíne**.

Kúpeľníctvo:

V krásnom prostredí umiestnené **kúpele Rajecké Teplice** poskytujú nielen liečebnú starostlivosť kúpeľným hosťom, ale zároveň predstavujú ideálne rekreačné miesto pre množstvo ďalších návštevníkov.

Naša prax

Predajňa Zrnko Žabokreky – Aká bola moja prax?

Vždy, keď počas roka príde čas praxe a ja si mám opäť vybrať miesto, kde budem počas jedného týždňa pracovať, premýšľam nad takými podnikmi, v ktorých by ma prax bavila. Chcela by som si činnosti, ktoré dané miesto ponúka, naozaj vyskúšať. A tak som sa tento rok rozhodla pre môjmu srdcu blízky podnik → lokálnu predajňu slovenských potravín Zrnko v Žabokrekoch pri Martine.

Ide o malú predajničku, ktorá poskytuje potraviny od slovenských, prevažne malých miestnych výrobcov. Nájdete tu automat s čerstvým nepasterizovaným mliekom, mliečne i mäsové výrobky z družstva v Necpaloch, ktorého je predajňa súčasťou, ďalej je možnosť kúpiť si kváskové pečivo zo Zrnko pekárne, zeleninu, ovocie, šaláty a nátierky rôzneho druhu, med a výrobky od včelárov. Majú tu dokonca aj kávu z martinskej pražiarne, bylinné i ovocné čajíky a čo mňa osobne veľmi prekvapilo, tak aj zmesi korenia z Česka, ktoré si môžete sami nabrať z veľkých džbánov. Nechýbajú samozrejme ani lisované šťavy, slovenské vína, pivo a bylinné limonády, maškrtky, múka, cestoviny a podobné výrobky. Jednoducho, je tu všetko potrebné. Čo sa týka domácich vajčiek, tie momentálne predávajú od chovateľa z Vrútok, no počas mojej praxe sme začali plánovať a pripravovať chov sliepok, a tak aj vajíčka budú čoskoro priamo od Zrnko.

Aká teda bola moja úloha v tíme a čo som zažila?

Každé ráno sme s veľmi priateľským manažérom prediskutovali plán na daný deň, vybavili základné veci ohľadom tovaru od dodávateľov a pustili sme sa do rozvozu objednávok. Spočiatku to bol trochu zvláštny pocit ocitnúť sa v pozícii, ktorú som doteraz poznala len z druhej strany, keď mi mal poštový kuriér priniesť zásielku. No rýchlo som si zvykla na prácu so zákazníkmi aj s terminálom. V jedno ráno som sa veľmi potešila, keď mi bolo povedané, že ideme pripravovať chov sliepok. Vtedy bolo prvoradé zistiť všetky veci potrebné pre zriadenie chovu. Takže sme si spísali všetky naše nápady (chceli sme, aby bol chov čo najekologickejší), poradili sa s pánom z necpalského družstva, ktorý nás prišiel navštíviť, vytlačili potrebné tlačivá z regionálnej a potravinovej správy a ihneď začali pripravovať priestory vo dvore za predajňou, pretože termín prvej obhliadky, ktorý sme s martinskou správou dohodli, nebol ďaleko. Aby sme práce nemali málo, do tohto všetkého k nám zavítala kontrola z hygieny. Vtedy som sa presvedčila o tom, aké dôležité je mať všetky dokumentácie prehľadne založené a poctivo vypracované, rovnako, ako aj dodržiavať prísne predpisy pri predaji potravín (a že ich je dosť). Kontrola teda mala dobrý priebeh. Počas týždňa som mala možnosť jedným očkom nahliadnuť do mliekarny a družstva v Necpaloch. Vyskúšala som si aj triedenie tohtoročnej úrody zemiakov, a popri tom som sa dozvedala nové veci z oblasti marketingu danej firmy, jej postupného rozvoja a vízie do budúcnosti. No keď prišli výrobky, ktoré sme potrebovali ochutnať, kým potvrdíme záujem o spoluprácu s dodávateľom, bol dôležitý aj môj názor, ak viete, čo tým myslím ;)

Ako vidíte, je dosť vecí, o ktoré sa treba starať, aby podnik dobre fungoval. A keďže Zrnko sa snaží neustále napredovať, prichádzať s novými nápadiami a skvalitňovať svoju ponuku, zamestnanci aj vedenie majú vždy čo robiť. No ani napriek tomuto množstvu povinností im nikdy nechýba úsmev na tvári, pretože majú svoju prácu radi.

Lujza Nováková, IV.AZ

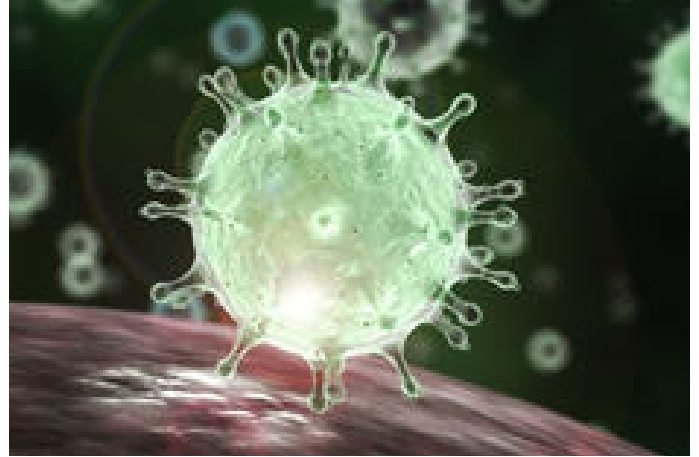

Naše štvornožce

Koronavírusy psov a mačiek

V súvislosti s pandémiou COVID-19 sa opäť do povedomia odbornej, ale aj laickej verejnosti dostáva otázka epidemiologického významu koronavírusov.

Čo je vlastne koronavírus? Koronavírusy sú RNA vírusy, detekované u množstva cicavcov a vtákov. Koronavírusy spôsobujú infekcie horných a dolných dýchacích ciest, zápalové ochorenia žalúdka a čriev, infekcie centrálnej nervovej sústavy. Mnohé z nich majú potenciál prenosu na ľudí. V dôsledku častých mutácií v rámci koronavírusového genómu sme sa aj v ostatných rokoch stretli s výskytom náhlych epidémii, ako napríklad pandémia COVID-19.

Medzi koronavírusy vyskytujúce sa u psov patria: Psí enterický koronavírus (CCoV)

Psí respiračný koronavírus (CRCoV)

Koronavírus vyskytujúci sa u mačiek: Mačací koronavírus (FCoV)

Psí enterický koronavírus

Vírus sa vo veľkom množstve do prostredia šíri prostredníctvom trusu. K nakazeniu dochádza orofekálnym spôsobom. Enterický koronavírus psov napáda črevný epitel → spôsobuje zápalové ochorenie žalúdka a čriev a vedie k príznakom ako je nechutenstvo, hnačka a vracanie. Často prebieha ako samoobmedzujúci, len výnimočne sa končí smrťou. Diagnostika sa vykonáva pomocou metódy realtime PCR testu alebo antigénových rýchlotestov detekujúcich antigén z trusu. Je však potrebné odlíšiť chorobu vyvolanú vírusom, od šírenia vírusu v truse u psov bez klinických príznakov. Terapia je nešpecifická, využíva sa podporná a symptomatická liečba.

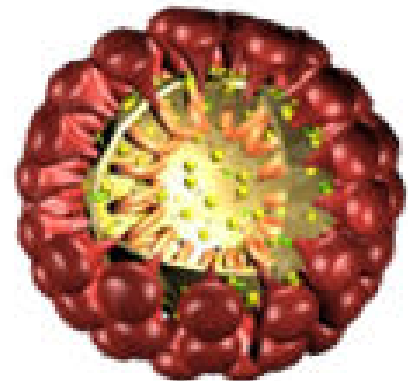
Psí respiračný koronavírus

Psí respiračný koronavírus spôsobuje infekcie horných dýchacích ciest a patrí do komplexu infekcií, označovaných aj ako kotercový kašeľ. Môže sa nachádzať na sliznici nosovej dutiny, priedušnice, mandlí, v prieduškách, ako aj v pľúcnych lalokoch a lymfatických uzlinách. K vylučovaniu koronavírusu cez nosohltan dochádza 10 dní po infikovaní a vírus je po vyzdravení prítomný v nosovom sekréte ešte 7 dní. Prebieha buď bez klinických príznakov alebo sa prejavuje slabým kašľom, výtokom z nosa, nechutenstvom do jedla, no zriedka môže prebiehať aj ako ťažký zápal pľúc a priedušiek. Diagnostikuje sa metódou realtime PCR testov z výterov z nosovej sliznice, ústnej dutiny, prípadne z výplachov priedušnice. Neexistuje špecifická terapia a platia rovnaké pravidlá terapie, ako pri syndróme kotercového kašľa s dôrazom na potlačenie sekundárnej bakteriálnej infekcie a zabránenie šírenia infekcie.

Mačací koronavírus

Vírus postihujúci domáce mačky a iné mačkovité šelmy. Mačací koronavírus je vysoko nákazlivý, prežíva v prostredí po dobu 7 týždňov, zároveň je veľmi citlivý na bežné čistiace a dezinfekčné prostriedky. Infekcia mačacím koronavírusom je v prostredí mačiek bežná. Predispozičným faktorom infekcie je predovšetkým stres. Infekcia prebieha často bez klinických príznakov alebo vo forme slabej hnačky. Len u malého počtu infikovaných mačiek (spravidla mladších ako 2 roky) dochádza k rozvoju choroby nazývanej felinná infekčná peritonitída. Hlavným zdrojom vírusu je trus infikovaných mačiek. Prenáša sa priamo aj nepriamo. Infikované mačky môžu vírus vylučovať týždne až mesiace, prípadne doživotne.

Psy, mačky a SARS-CoV-2

Pôvodca COVID-19, vírus SARS-CoV-2, bol doposiaľ metódou PCR identifikovaných u dvoch psov a dvoch mačiek. Vo všetkých prípadoch patrili zvieratá majiteľom s potvrdeným ochorením COVID-19. Ani u jedného zo zvierat neboli zaznamenané klinické príznaky. Vzhľadom na uvedené fakty sú potrebné ďalšie štúdie, ktoré by objasnili prenos vírusu SARS-CoV-2 z ľudí na domáce zvieratá. Nateraz však psy a mačky nepredstavujú pre ľudí riziko.

Obedienciac

Obedienciac je druh psieho športu pôvodom z Anglicka. Podstatou je predovšetkým precízne tréovanie povelov, a zároveň radostná spolupráca človeka a psa, ktorí viditeľne tvoria tím.

Obedienciaci sa nevenujem profesionálne, ale so svojho nemeckého ovčiaka trénujem tak, aby sa to tomuto športu aspoň podobalo. Študujem 3. ročník kynológie a do športovej kynológie som sa jednoducho zaľúbila. Zo začiatku mi stačilo naučiť psa len základnú poslušnosť. Neskôr som si začala uvedomovať, že moje ciele sú omnoho vyššie a kynológii sa chcem venovať aj v budúcnosti. Začala som chodiť na cvičák, kde som so svojím psom cvičila nielen poslušnosť, ale aj obranu. Avšak nie každý tréning bol vždy "úspešný". Častokrát ma to stálo kopec nervov.

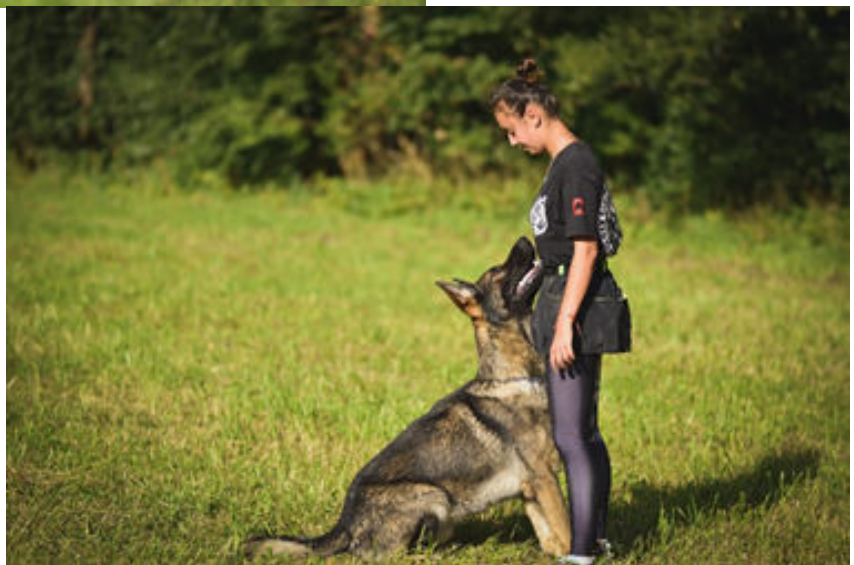
Mám dvojročného, vlkosivého nemeckého ovčiaka Chán Marco Slovakia. Už od malička som to s ním mala ťažké. Je to môj prvý pes a nemecký ovčiak je pre začiatočníka tvrdý oriešok. Taktiež som nikdy predtým so žiadnym psom takto netrénovala, nemala som žiadne skúsenosti. Spravila som kopec chýb, ktorým sa snažím teraz vyvarovať. Keď bol šteniatko, vždy ho zaujímalo všetko ostatné ako tréningy. Skúšala som všetko možné, aby som ho "zaujala" a mal chuť pracovať. Postupom času som zistila, že chyba nebola v ňom. Jednoducho som sa mu nevenovala tak, ako som mala a podcenila som to. Keď už nám to išlo spolu celkovo lepšie RTG ukázal, že Chán má dyspláziu na oboch lakťových a bedrových kĺboch. Kvôli tomu ho nemôžem uchovniť a ani s ním trénovať ako by som chcela. Ďalším problémom bolo to, že ako rástol, začala sa u neho prejavovať dominancia. Bol veľmi agresívny voči druhým psom aj napriek tomu, že bol od malička socializovaný medzi druhými psami. Taktiež to bol veľký problém počas tréningov. Začala som sa vzdávať a stálo ma to kopec sĺz. Nevzdala som sa a počas jedných letných prázdnin som sa mu začala venovať a trénovať s ním naplno. Pozrela som si kopec videí a všetko som aplikovala do našich tréningov. Prostredníctvom sociálnych sietí som "spoznala" zopár profesionálnych trénerov zo Slovenska, Čiech, Nemecka a atď., o ktorých som dovtedy nevedela. Sú mojou motiváciou a chcem sa s nimi v budúcnosti naživo stretnúť, navštíviť ich výcvikové centrá.

Mala som veľkú radosť, keď ma naša triedna pani učiteľka, Ing. E. Boocová, požiadala, aby som ukázala základnú poslušnosť pred ministrom školstva SR, Branislavom Gröhlingom, predsedníčkou VUC Žilina Erikou Jurínovou a ostatnými hosťami školy. Boli to obrovské stresy, ale dopadlo to veľmi dobre. Keď sme ukážku skončili, za rohom budovy mi stekali slzy šťastia, pretože ma Chán nesklamal. Nové skúsenosti nabieram aj zo školy z praxe, kde sa učíme podrobnejšie o psoch. Naučila som sa spôsoby ako riešiť problémy, ktoré sa týkajú môjho psa. Napríklad, ako odvrátiť očný kontakt medzi psami a pod.

S Chánom trénujem poslušnosť skoro každý deň doma alebo počas prechádzky. Obranu len ak sme na cvičáku. Mám v pláne pokračovať trénovať stopu, ak by sme boli pripravený ísť na vyššiu skúšku. Najčastejšie trénujeme s loptou, ale ak ho už omrzí, nájdem vec pre ktorú spraví maximum na tréningu. Všetko to závisí od jeho zdravotného stavu. Pokiaľ nevidím, že povely nerobí najlepšie ako vie, že ho to nebaví, tak tréning ukončím. Myslím, že je to na dobrej ceste a tento alebo ďalší rok sa zúčastnime nejakej skúšky.

Vzťah medzi mnou a Chánom je veľmi dobrý. Sme na seba neskutočne naviazaní. Cez svoj voľný čas sa mu neustále venujem. Dovolím si tvrdiť, že takého psa už asi nikdy nebudem mať. Naučil ma, že aj s chorým psom sa dajú veci trénovať ako so zdravým psom. Že, ak má človek počas tréningu, skúšok, súťaží stres alebo je nervózny, nič so psom nedosiahne. Že nič nejde hneď, ale treba mať trpezlivosť. V živote nás stretne kopec neúspechov, ale treba ísť ďalej. Vďaka nemu som lepšie porozumela tomuto plemenu a naučila sa so psom pracovať. Je to najlepší pes akého som kedy mohla mať.

Myslím si, že trpezlivosť hrá veľkú rolu vo výcviku psa a to môžem vidieť aj na mojom nemeckom ovčiakovi. Mojmým cieľom a snom do budúcnosti je zúčastniť sa aspoň raz Majstrovstiev sveta WUSW World Championship.

„Nie je dôležité, že nevieš rodokmeň svojho psa naspamäť, to si vždy prečítaš. Dôležité je, že cvičíš s takým nasadením a láskou, že nemáš problém stopovať v tom najväčšom ležaku alebo ísť na stopu každý deň, či máš alebo nemáš iné povinnosti. Že na obrane bojuješ spolu so svojím psom a na poslušnosti je vidieť, ako sa celý čas naňho usmievaš. O tom je kynológia.“
(Dezider Mecner)

Simona Petreková, III.K

Retro v novom šate

Ahojte čitatelia,

po dlhej dobe Vám píšem článok, v ktorom Vás oboznámim o novinkách z ríše rastlín.

V poslednom období sú v móde rastliny okrasné listom alebo keď to upresním, tak sú to zelené rastliny. No najžiadanejšie rastliny, ktoré ja prezývam kvety komunizmu.

Istotne máš pedagogický zbor si pamätá, že v žiadnej domácnosti za bývalého režimu nesmeli chýbať Dieffenbachie, Sansevierie (skôr známe pod ľudovým názvom Svokrin jazyk), Monstery, Potosovce (skôr známe pod ľudovým názvom Divý Jano), Hoye (známe aj ako Voskovky), Zelenca a mnoho ďalších druhov. Medzi izbovými rastlinami bývalého režimu by sme si mali spomenúť aj Asparát, ktorý je v domácnosti vidieť dnes veľká vzácnosť. A samozrejme každý balkón zdobili pelargónie (muškáty).

Podme si z týchto rastlín spomenúť pár druhov, ktoré sú veľmi žiadané. 😊

Biela Monstera (Monstera deliciosa 'Albo-Variegata')

Monstera deliciosa 'Albo-Variegata', alebo variegated monstera, či po slovensky panašovaná monstera je trendom medzi izbovými rastlinami. Panašovaná monstera je kultivárom známej a taktiež veľmi obľúbenej rastlinky s názvom monstera deliciosa a je skutočným skvostom pre oči.

V prípade, že sa chystáte si monstera zakúpiť, odporúčame kúpiť si monstera, ktorá má „mramorové“ sfarbenie listov a nie veľké biele škvrny. Jej bežná cena sa pohybuje na internete a v obchodoch od 40 eur a v prípade, že je to tzv. „half-moon“ monstera od 90 eur. (Half-moon monstera alebo v doslovnom preklade „polmesiacová monstera“ je druh panašovanej monstery, ktorá je do biela sfarbená na presnej polovici listu a na druhej je list úplne zelený).

Najčastejšia otázka, ktorú pestovatelia pokladajú odborníkom, ohľadom tejto rastliny znie: „Je panašovaná monstera náročná na pestovanie?“ Žiaľ, áno. Biele časti rastlinky, ktorým chýba chlorofyl, značne znižujú zelenú plochu rastlinky, čo narúša proces fotosyntézy.

Líščí chvost (*Asparagus densiflorus* 'Myers')

Kto by si nepamätal rastlinu, ktorá v období komunizmu bola v každej domácnosti a taktiež sa používala v kyticiach ako doplnková zeleň – Asparát.

V dnešnej dobe je veľmi žiadaným a ťažko dostupným druhom z Asparátov práve Asparát hustokvetý kultivár 'Myers', ktorý vážne pripomína vzhľadom chvost líšky a preto si vyslúžil ľudový názov líščí chvost. Aj keď si ľudia myslia, že si kúpili tento kultivár asparátu, dosť často bývajú sklamaný. Donesú si domov totižto *Asparagus aethiopicus* 'sprengeri', ktorý sa na pravý líščí chvost veľmi podobá.

Muškát s kvetom rúže a farbou jabloňového kvetu (*Pelargonium zonale* 'Appleblossom Rosebud')

Veľmi žiadanými a ťažko dostupnými sú muškáty, ktoré ľudia pre tvar kvetu volajú "Ružičkové". Ale vážne! Sú plnokveté a ich okvetné lístky sú zložené tak, že pripomínajú ružičku. Najznámejším kultivárom týchto výnimočných stojatých muškátikov je 'Appleblossom Rosebud'. Jeho kvet je biely, konce sú melírované rúžovou a stred je zelenkavý. Doslova ako kvet jablone. Dokonca je aj kultivár 'Westdale Appleblossom', ktorý sa od kultivaru 'Appleblossom Rosebud' líši len tým, že má aj panašované listy. No šľachtelia nezostali len tak sedieť a vyšľachtili aj ružičkové muškáty, ktoré sú v červenej, rúžovej a bordovej farbe. Muškát 'Appleblossom Rosebud' ponúkajú na predaj aj katalógy Starkel a Sieberz. Moja vlastná skúsenosť? Zbytočne vyhodných 10 euro. Prišli pekné zdravé rastliny, z čoho som bol šťastný, no keď zakvitli, prišlo sklamanie. Muškáty neboli ružičkové ale obyčajné červené alebo klasické plnokveté lososové.

Jozef Hrabovský, II.V

Svetlonos

Stará tradícia alebo prebratie od Američanov?

S príchodom jesene pri pohľade na farby lístia prichádza aj tvorivá nálada. Z jesenných plodov je asi jeden výtvar najznámejší. Tým je vyrezávaný svetlonos.

Svetlonosa v širšom zmysle poznáme ako vydlabanú tekvicu s vyrezanou tvárou a v nej svieti sviečka.

Mnoho ľudí, hlavne staršia generácia, svetlonosov nemá rado. Tvrdia, že k nám prišli z Ameriky. Je to však pravda? Poďme sa za vyrezávanými svetlonosmi zo zeleniny pozrieť do minulosti.

Vyrezávanie svetlonosov má korene v Európe

Vyrezávanie svetlonosov siaha do predkresťanského obdobia, kedy boli v celej Európe Kelti. Kelti oslavovali sviatok Predvečer všetkých svätých a verili, že práve v túto noc sa môžu duše zosnulých vrátiť medzi živých. Preto zvykli sedávať na hroboch, prinášali k nim jedlo a spomínali na svojich mŕtvych. No určité kmene (hlavne tie, ktoré žili na území dnešného Írska) vyrezávali práve pre túto noc svetlonosov. No boli odlišný od tých, ktorých poznáme dnes. Boli totiž vyrezávaný z repy alebo zo zemiakov.

Prečo práve repa?

Írska ľudová legenda hovorí o tom, že žil jeden sedliak, ktorý sa volal Jack. Bol lenivý a veľmi zlý. Po tom, ako zomrel ho nechceli pustiť do neba a odmietlo ho aj samotné peklo. Jack sa rozplakal, pretože sa bez svetla nevedel nikam pohnúť. Diabol mu na cestu daroval žeravý uhlík. Jack nevedel, kam si má ten uhlík dať a tak si vydlabal repu, dal do nej uhlík a použil ju ako svietnik. Sním sa vybral hľadať miesto večného odpočinku.

Práve na počesť tejto legendy sa v Írsku vydlabávali repy a zemiaky.

Ako sa dostal tento sviatok do Ameriky?

Keď nastala vlna vysťahovalectva Írov do Ameriky, tak si svoje zvyky a tradície odniesli so sebou.

Prečo Američania začali vyrezávať tekvicu?

Ako všetci vieme, tekvica je americká plodina. Keďže Američanom sa ľúbil Írsky zvyk vyrezávania svetlonosa, začali vyrezávať svetlonosov tiež. Nevýhoda svetlonosa z repy bola tá, že sa veľmi ťažko vyrezával. A tak si zvolili inú jesennú plodinu. Takú, ktorá by sa im ľahko vydlabávala. Nato bola ako stvorená tekvica (podoba svetlonosa, akého poznáme dnes).

Kto bol vlastne svetlonos v Slovanskej mytológii?

Svetlonos bol v minulosti nadľudská bytosť. Bolo to malé svetielko, ktoré prilákalo ľudí na detský plač alebo na volanie ich mena a priviedlo ich priamo do záhuby

Ľudia hovorili, že na svetlonosa sa po smrti premení ten, kto ukradol omšové víno, kostolnú sviečku alebo peniaze zo zvončeka. A tiež aj deti, ktoré zomreli nepokrstené.

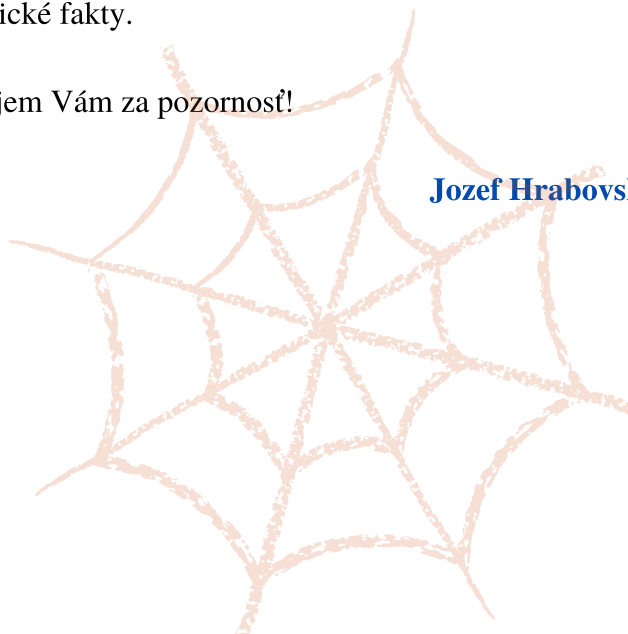

Vyjadrenie autora článku k rozoberanej téme

Svetlonos patrí do Európskych zvykov a tradícií (aj keď pohanských), či už je z repy, zemiaku, dreva alebo tekvice (aj keď stále priznávam, že tekvica je pôvodom z Ameriky). To že svetlonos je symbolom Amerického Halloweenu neznamena, že podporujeme Americké zvyky a tradície. Nezabúdajme, že svetlonosi vznikli v minulosti, v predkresťanskom období, kedy boli ľudia veľmi poverčiví a verili aj na nadprirodzené sily. Pred kresťanským obdobím neexistoval sviatok všetkých svätých ale bol sviatok známy ako Predvečer všetkých svätých (31. Októbra – 1. Novembra), kedy ľudia verili, že sa mŕtvy môžu vrátiť medzi živých. Svetlonosi mali v tento sviatok odháňať zlé sily. A preto, že tento sviatok stále Američania oslavujú pod názvom Halloween (teda ak sa to za ten sviatok dá považovať, pretože je viac zmenený než tradičný), nemali by sme práve svetlonosov pripisovať ich zvykom a tradíciám. Vždy treba hľadať určité historické fakty.

Ďakujem Vám za pozornosť!

Jozef Hrabovský, II.V

Čokoládové gaštany

Postup přípravy:

1. Gaštany narežeme na krížik a varíme 30 minút.
  2. Uvarené gaštany olúpeme.
  3. Urobíme pyré (najlepšie pomocou mixéra).
  4. Pridáme cukor.
  5. Vytvarujeme guľky v tvare gaštanov.
- Urobíme čokoládu a gaštany obalujeme tak, aby koniec ostal neobalený. Dobrú chuť!

SUDOKU

								8
1	8				2	3		
	6			5	7			1
	7		9	6				
	9		7		4		1	
				8	1		4	
6			2	4			8	
		4	5				9	3
5								

OSEMSMEROVKA

Ževraj si sa oženil. Áno, oženil. Tak to musíš byť šťastný. ...Tajnička má 8 písmen.

H	O	S	T	I	N	E	C	K	C	O	
A	G	J	U	A	T	I	L	A	E	R	
Z	R	U	K	N	O	K	K	R	N	D	
Á	A	D	N	S	I	T	E	A	E	O	
D	Ž	B	Á	N	Y	U	T	S	T	Ž	V
O	M	Š	T	A	S	T	I	E	I	O	
P	E	M	L	S	M	S	R	T	R	L	
O	A	I	E	A	O	A	A	A	K	E	
Ť	T	N	J	M	O	D	L	I	V	N	
A	I	C	N	A	I	L	A	A	U	K	
H	S	A	A	A	I	O	M	R	S	A	

AKTUALITA
ASTMA
DŽBÁNY
JUDÁŠ
KRIŽENEC
ODLIV
RADOSŤ
SALAMANDRA

ALIANCIA
DATÍV
EMBARGO
KARATE
KVARTUS
PANNA
REALITA
STEREO

ANJEL
DOVOLENKA
HOSTINEC
KONKURZ
MINCA
PŔTAH
SADLO
SUNITI

Zaujímavá Šlumbergera

Práve sa začalo obdobie, kedy väčšina izbových rastlín odpočíva. No jedna izbová rastlinka práve začína kvitnúť. Vďaka jej kvetom nám skrášľuje interiér počas Vianoc. Ak ste typovali Šlumbergeru, alebo teda ľudovo vianočný kaktus, tak ste tipovali správne.

Vianočný kaktus, odborne šlumbergera (*Schlumbergera truncata*), je od bežných kaktusov výrazne odlišný. Neohrozí človeka trními. Charakterizujú ho skôr ploché a hladké listové články. Namiesto sucha obľubuje vlhko. Najmä v období kvitnutia.

Vianočný kaktus pochádza z ďalekej Brazílie. Tu ho môžete vidieť rásť veľmi netradične, v korunách stromov. Je to epifytická rastlina a presne takto by bolo ideálne ju aj v domácnostiach pestovať. Ak máte k dispozícii vykurovanú zimnú záhradu, môžete sa pokúsiť pestovať rastlinu

napríklad na starých suchých konároch. Väčšina z nás sa musí uspokojiť s jej pestovaním v klasických črepníkoch. Aj tu však svojim majiteľom pripraví milé prekvapenia v podobe každoročnej záplavy kvetov.

PESTOVANIE

Šlumbergeru pestujte ideálne pri teplote od 20-25°C. Vyberte jej v byte dostatočne svetlé miesto, avšak nie také,

kde dopadajú zvonka priame slnečné lúče. Miesto pri okne byť môže. Nevhodné sú napríklad okenné parapety. Rastlinám doprajte dostatok vlahy, ale vyhnite sa preliatiu. Dajte pozor na chlad. Spojenie chladu a premokreného substrátu vedie k hnilobe koreňov. Tým táto rastlina často trpí. Dôležitá je pri pestovaní už spomenutá vyššia vlhkosť vzduchu. Pri suchšom vzduchu rastline opadávajú kvetné puky aj kvety.

Rastlina obľubuje piesočnatý substrát, pridať doň môžete aj trochu rašeliny. Po kúpe však rastlinu nikdy nepresádzajte.

KVITNUTIE

Rastlina rozkvitá koncom roka a jej kvitnutie je závislé na období krátkych dní. Jedince ponúkané v obchodoch sú často umelo načasované. Ak túto rastlinu pestujete už viacero rokov, pokojne sa vám môže stať, že rozkvitne neskôr, aj po Vianociach. Nie je to žiadna anomália.

Už koncom jesene môžete vidieť na rastlinách, ktoré máte doma dlhšie a správne ich pestujete, drobné puky. V tomto období je dôležité mať rastlinu umiestnenú na svetlom ale chladnejšom mieste. Keď puky podrastú, opatrne vianočný kaktus premiestnite do ešte teplejšej miestnosti, kde bude aspoň 18°C. Puky sa pekne vyfarbia a postupne rozkvitnú. Tu je už potrebné rastlinám dopriať aj vyššiu vzdušnú vlhkosť, napríklad ich pravidelne rosiť. Pozor však na chlad, prievevanie, suchý vzduch a časté premiestňovanie. Puky by opadali. Najviac citlivé sú jedince s bielymi kvetmi.

Jozef Hrabovský, II.V

Vedeli ste o adventnom venci?

Tradícia tohto symbolu obdobia ADVENT siaha do 19. storočia a spája sa s menom teológa Johanna Henricha Wicherna. Ten založil školu pre chudobné deti, ktoré sa ho každoročne pýtali, kedy prídu Vianoce. Preto vyrobil prvý adventný veniec a umiestnil naň 19 malých červených sviečok a 4 veľké biele. Počas celého obdobia adventu sa každý deň zapálila jedna červená sviečka a v nedeľu veľká biela. Nakoniec tento veniec ozdobil 24 sviec. Dnes sa na adventný veniec používajú iba 4 sviece. Jedna pre každú adventnú nedeľu.

Prečo by mal mať adventný veniec sviečky fialovej alebo tmavomodrej farby?

Mali by pripomínať liturgickú farbu adventu.

No vedeli ste, že tieto štyri sviece majú aj svoje meno? Podme si povedať, ako sa volajú.

1. svieca sa zapaluje prvú adventnú čiže železnú nedeľu. Sviecea sa volá Nádej. Podľa starých zvykov by ju malo zapáliť najmladšie dieťa rodiny.
2. svieca sa zapaluje sa druhú, tzv. bronzovú adventnú nedeľu. Sviecea sa volá Mier. Podľa starých zvykov by ju malo zapáliť najstaršie dieťa rodiny.
3. svieca sa zapaluje tretia, teda striebornú nedeľu. Sviecea sa volá Priateľstvo a mala by byť ružovej farby. Na tretiu adventnú nedeľu podľa zvyklostí zapaluje sviečky matka rodiny.
4. svieca sa zapaluje na zlatú nedeľu. Sviečka sa volá Láska. Podľa tradícií sviece na štvrtú adventnú nedeľu zapaluje otec rodiny

V akom smere sa zapaluje adventný veniec?

Adventný veniec by sme mali zapalovať vždy v smere hodinových ručičiek. Mal by sa tak pripomínať plynúci čas do Vianoc.

Prečo na niektorých adventných vencoch je aj 5. svieca?

5. svieca sa zapaluje na Štedrý deň po západe slnka. Je biela a je zasvätená Kristovi. Na moderných vencoch chýba alebo je umiestnená v strede.

Jozef Hrabovský, II.V

CHRISTMAS IN UNCERTAIN TIMES

The official celebration of Christmas in Scotland has a surprisingly short history. It only became a public holiday within my lifetime, in 1958, having fallen out of favour since the Reformation of 1560, when Scotland split from the Catholic Church. It was actually banned and its celebration made illegal by Act of Parliament in 1640. Although that ban was repealed in 1712, the celebration of Christmas was still frowned on by the Kirk (as the Scottish church is called) till relatively recently - hence the fact that this Christmas will be only the 62nd official celebration in the last 380 years or more.

One result of this is that the major winter celebration in Scotland for a long time was Hogmanay, or New Year's Eve. That made little difference to us as children, as we were a catholic family, so celebrated Christmas by going to mass (at midnight on Christmas Eve, once we were old enough) then opening our presents (which would have been piled under the Christmas tree, decked with coloured lights, glass balls and tinsel). Later we would all sit down to a large family meal, usually in the early afternoon, with chicken or turkey as the main course and Christmas pudding afterwards. We would pull Christmas crackers at the start of the meal. These generally contained three items: a paper hat, made of coloured tissue paper, which everyone put on; a small toy of some sort - usually made of plastic; and a slip of paper with a riddle or a joke on it. The jokes were generally very bad, but we all laughed at them anyway.

We were quite a large family – my mother and father and five children, of whom I was the youngest – and I never had any living grandparents; in addition, we lived in the East of Scotland, and most of our near relatives in the West. As a result, Christmas was a day just for us; we would visit our relatives later, often going to stay with them for the New Year.

When we grew up and married and had children of our own, Christmas remained a family celebration, but the venue varied. My father was born on Easter Sunday and liked to celebrate his birthday on that day rather than the actual date (the two never coincided again in his lifetime, though they would have had he lived to 95 - he died at 93). In consequence, that became the big family celebration that we all gathered for. Where we spent Christmas, and with whom, tended to vary from year to year.

I lived in Inverness, in the north of Scotland, for many years, and our children grew up there (two were born there) so coming south meant a two-hour journey to Perth (about 115 miles/184 km), where my parents were, or three hours to Linlithgow (45 miles/72 km further on), where my sister lives. In the depth of winter it could be a perilous journey as well as a long one, so if the weather was bad, we generally stayed home, though on one memorable occasion we ventured south in an old motor-caravan we had bought, with the children in the back wrapped in quilts (it was freezing and the van's heater was feeble). The van had a top speed of around 40 mph [64 kph), going downhill with the wind behind it, so the 160mile/256km journey was something of an epic.

We now live in Perth, where I grew up. My mother and father are both dead, but we ourselves are now grandparents, which opens a new possibility, since our granddaughter lives on Shetland, far to the North, which is actually nearer to Norway than it is to Central Scotland. We have been up there for Christmas, but the days are very short - the sun rises after 9 in the morning and sets just before 3 in the afternoon. Since my daughter's house is at the southern tip of the main island, you can see the sun rise from the eastern sea, cross the sky in a shallow arc, never rising much above the horizon, then set in the sea a little way westward. [of course, at the opposite side of the year, the sun barely sets at all, and only goes just below the horizon, so you have the 'Simmerdim' (summer dim) as the Shetlanders call it, a short twilight between sunset and sunrise]

Christmas these days still centres round family and food (with mass beforehand) but the menu has changed. It's a long time since we had turkey and the preferred main course these days is slow-cooked lamb - either leg or shoulder. It takes 7 hours to cook at 120 C and ends up 'a la cuillere' - i.e. so tender you can cut it with a spoon. This has the great advantage that you can do it all well in advance - even the day before - so that you can enjoy the Christmas champagne without being distracted by cooking. The deal we do these days is that my sister provides the venue and we do the cooking. The other year we cooked the lamb for six hours or so at home, wrapped the iron casserole in quilts and put it in the back of the car, drove to Linlithgow and gave it another hour or so in the oven while we relaxed over drinks. You can't overcook it.

[Recipe here -

<https://www.myparisiankitchen.com/en/seven-hour-leg-of-lamb/>]

This year's Christmas will probably be the strangest any of us has known, with a real possibility that we may not be able to go to Mass or be allowed to meet up with other members of our family (at the moment we cannot visit indoors with other people, while church services are very restricted in terms of numbers who can attend). Another thing that will be different - but more exciting - is that it will be in a new place - we are moving house (this will be the tenth house I have lived in) to Carnoustie, a seaside town near Dundee. Happy Christmas, everyone!

John Francis Ward
Scotland

AUSTRÁLIA A NOVÝ ZÉLAND

V decembri v týchto krajinách vrcholí leto, a preto v nich nenájdete živé stromčeky. Oslavy nie sú na snehu, ale na pláži. U našich protinožcov je typické morčacie a kuracie mäso, takisto aj plody mora. Ich sviatočné stolovanie sa podobá pikniku a nesmie chýbať tradičný dezert, typický anglický - horúci slivkový nákyp s hrozienkami, orechmi a likérom.

BELGICKO

Vianoce v Belgicku nie sú až takým dôležitým sviatkom ako inde v Európe, pretože Štedrý deň je pre nich pracovným dňom. Vianočnú večeru trávajú zvyčajne v reštauráciách alebo doma s priateľmi. Skutočným sviatkom je tam 25. December. Na stole nesmie chýbať typický vianočný zákusok a torta plnená krémom s figúrkami.

DÁNSKO

V tejto krajine začínajú Vianoce adventným vencom. Štyri sviečky symbolizujú 4 obdobia života: detstvo, mladosť, dospelosť a starobu. Pre Dánov majú veľký význam vianočné darčeky, s ktorými robia veľké tajnosti a veľmi im záleží na ich peknom zabalení. Na večeru sa u nich podáva hus, kačka, šunka, pšeničný chlieb a sladký ryžový nákyp, ktorý ukrýva zapečenú mandľu. Kto ju nájde, dostáva špeciálny darček.

FRANCÚZSKO

Vo Francúzsku sa Vianoce nazývajú „Noël“. Rodiny slávia Štedrý večer spoločne, deti si položia topánky pod stromček alebo si na krb zavesia ponožku, do ktorej im sú pridelené darčeky. Darčeky rozdáva Otec Vianoc (Père Noël). Večera trvá skoro 4 hodiny a slávnostné menu má niekoľko chodov. Obsahuje aj plody mora a tradičný dezert, ktorým je čokoládová roláda.

RUSKO

V tejto krajine sa oslavujú sviatky dvoma spôsobmi: buď pravoslávne (na sviatok Troch kráľov), alebo po starom (na Nový rok). Typickým znakom je vyzdobená jedlička, darčeky rozdáva na Nový rok Dedo Mráz a sprevádza ho Snehulienka. Okolo stromčeka sa stretáva rodina, ktorá tancuje a spieva. Tradičným jedlom je pšeničný nákyp s mandľami, hrozienkami, slivkami a cukrom.

TALIANSKO

Ľudia v Taliansku sa väčšinou držia tradícií. Slávnostné posedenie sa začína popoludní a končí o polnoci 24. decembra. Slávnostná večera pozostáva najmä z rýb, morských plodov a cestovín. Nesmie chýbať typický vianočný koláč panettone s ovocím a šampanským. Darčeky rozdáva čarodejnica Befana.

Radka Kvasnicová, II.MZ

Tradície na Slovensku počas štedrej večere:

1. Šupina z kapra
2. Orech v rohu
3. Cesnak na stole
4. Hviezdička v jablku
5. Tanier navyše
6. Modlitba
7. Med a cesnak
8. Ostrý prípitok
9. Zákaz odbiehania od večere
10. Pôst
11. Vianočné pečivo

Vanilkové pudingové pečivo

INGREDIENCIE

hladká múka 200g
mlieko 2 PL
žltok 2 ks
kryštálový cukor 100 g
Zlatý klas alebo
vanilkový pudingový prášok 1 balíček
zmäknuté maslo 120 g
práškový cukor na zdobenie

POSTUP

Krehké a voňavé vianočné pečivo:

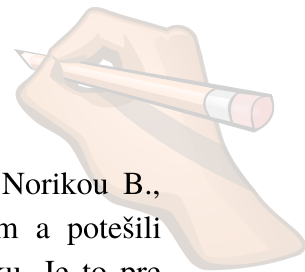
- Múku, kryštálový cukor, vanilínový cukor, pudingový prášok (zlatý klas) dáme do hlbšej misky a lyžicou spolu vymiešame.
- Pridáme zmäknuté maslo, mlieko a žltky. Spracujeme cesto, z ktorého tvarujeme rožteky s hrúbkou asi 1 cm.
- Ukladáme ich na plech vystlaný papierom a pečieme vo vyhriatej rúre na 170-180 stupňov 12-13 minút.
- Vychladnuté posypeme práškovým cukrom.

Dobrú chuť!

Terka Kopásková, II.MZ

Radka Kvasnicová, II.MZ

Vianočná pošta

Aj tento rok sa naše triedy IV.L, III.K a II.K spolu s našimi pani učiteľkami Norikou B., Andreou U., Katarínou Š. a Helenou S. pridali k tohtoročným dobrovoľníkom a potešili seniorov v domovoch. Seniorom začínajú Vianoce prvým pozdravom na stolčeku. Je to pre nich ozajstný dar – rukou písané pranie. Symbol toho, že na nich niekto myslí ...

„Darujme seniorom Vianoce“

Nezabudli sme ani tento školský rok. Síce v skromnejšom duchu, ale predsa. Naši študenti pod záštitou pani profesorky Noriky Boocovej obdarovali seniorov a seniorky DSS Jesienka v Bytči. Pretože „Na Vianoce by nikto nemal byť bez darčeka.“

Monika Kytková, III. K

Vážený pedagogický zbor, študenti, rodičia a všetci, ktorí spolupracujú so školou,

na konci decembra sa každý teší na blížiacu sa Vianoce, ktoré sú významným kresťanským sviatkom na celom svete. Oslavujeme narodenie Ježiša Krista a je zvykom vyzdobiť si vianočný stromček, rozdávať darčeky... spoločne si sadnúť za prestretý vianočný stôl. Ide o obdobie radosti, pokoja, lásky v kruhu svojich najbližších.

Vzhľadom k súčasnej zdravotnej situácii spôsobenej vírusom COVID-19 a z toho vyplývajúcich obmedzení, budú tieto Vianoce iné. Iné v tom, že budeme mať viac času precítiť ich magickú silu, ktorá nás donúti rozmýšľať o sebe, svojich blízkych, o šťastí, o tom, aký rok sme prežili. Oveľa hlbšie a citlivejšie budeme vnímať celé vianočné sviatky, dokážeme sa tešiť z maličkostí, úprimného úsmevu, vlúdneho ľudského slova, či dotyku. To všetko v nás bude vyvolávať pocit šťastia, pohody, spolupatričnosti.

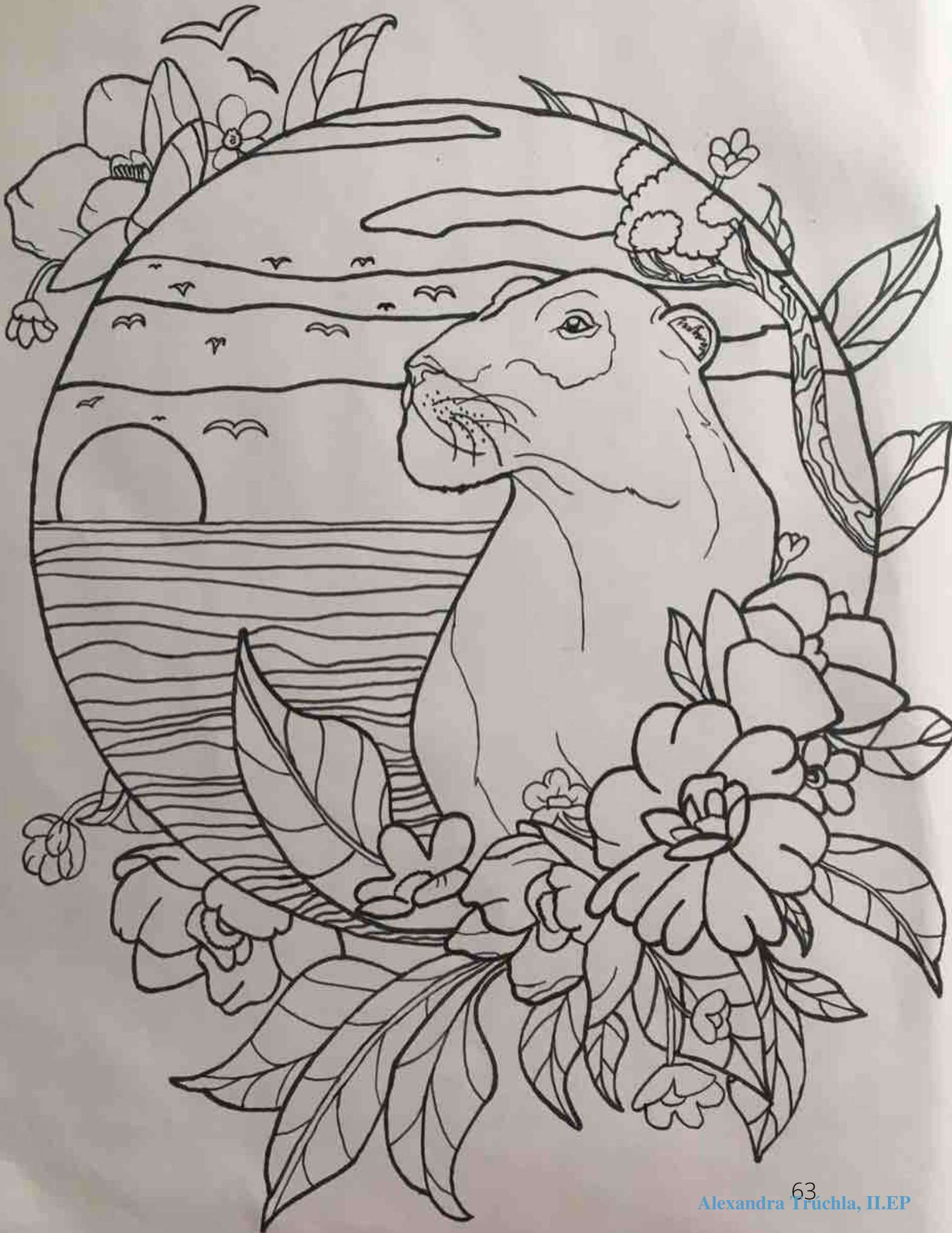
Ved' najkrajšie darčeky tie nie sú v krabičkách,
tie máme ukryté v našich srdciach...

V ten večer vianočný skúsme si ich priať,
možno ich prinesie ten, kto nás má rád.

Všetkým Vám želáme krásne Vianoce, sviatočnú atmosféru a veľa rodinnej pohody.

vedenie školy

REDAKČNÁ RADA č.1/ 2

Šéfredaktor: Soňa Führichová IV.AZ
Predseda redakčnej rady: Jozef Hrabovský II.V

Lenka Grüllingová I.Z
Alexandra Trúchla II.EP
Radoslava Kvasnicová II.MZ
Terka Kopásková II.MZ
Kristína Miškechová III.AT
Dávid Sobota III.AT
Simona Petreková III.K
Lujza Nováková IV.AZ
Marta Bystričanová IV.L
Katarína Majzelová IV.L
Samanta Pišojová IV.L
Soňa Hrabovská IV.L
Lea Jančúchová IV.L
Karina Terézia Smolková IV.MK
Simona Šibíková IV. MK
Denisa Chylíková IV.T
Adam Vargončík IV.T
Dominika Hýllová II.V

John Francis Ward, Scotland
Ing. Tomáš Bezdeda

Mgr. Tomáš Jakuba, PhD.
Mgr. Kamila Sikorová
Mgr. Marek Jakubička
Mgr. Andrea Uhliariková
Ing. Lubomír Schvarc
Mgr. Elena Raždíková

Žiaci a pedagogickí a nepedagogickí zamestnanci našej školy